

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.337/2025/13.szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2026. április 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2026. április 15. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a hatóság7 2025. április 9. napján kihirdetett 19.B.135/2022/220. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottnak a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségeként (II/A. tényállás) értékelt cselekményét 4 rb. folytatólagosan, 3 esetben bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) – 7 (hét) évre súlyosítja.

Terhelt3 III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítéséből a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjára utalást mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő feltüntetésére és a beszámításra vonatkozó adatokat pontosítja akként, hogy

- feltünteti, hogy dátum49 napjától dátum50 napjáig más ügyben kiszabott elzárást töltött,

- 2024. január 18. napjától dátum19 napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben volt, 2024. április 24. napjától 2024. július 10. napjáig közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben volt, 2024. július 11. napjától 2024. szeptember 25. napjáig ingatlan

elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben volt, 2024. szeptember 26. napjától közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben lévő,

- a kiszabott szabadságvesztésbe a 2024. január 18. napjától dátum19 napjáig és 2024. július 11. napjától 2024. szeptember 25. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani.

A vizeletminták a számsor., számsor1 és számsor2 tételszámon kerültek bevételezésre.

Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám1, mellőzi a fogvatartási hely feltüntetését.

Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám2.

Az ítélet bevezető részéből mellőzi a dátum7 napján és dátum8 napján tartott tárgyalási napok feltüntetését, illetve a dátum9 napját helyesbíti dátum10 napjára, a dátum11 napját helyesbíti dátum13 napjára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A hatóság a számsor3BTÖ. számú vádiratában emelt vádat Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak ellen.

[2] A hatóság7 a 2022. november 30. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett számsor9 számú ítéletével

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés] miatt 5 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 1.068.000 forint összegre és a tőle lefoglalt 97.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el,

[4] - Terhelt4 IV. r. vádlottat 2 rb. részben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége [Btk. 345. §] miatt 100 napi tétel, egy napi tétel 1.500 forint összegű, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[5] A hatóság7 számsor9 számú ítélete Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 2022. december 5. napján, Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében 2022. december 1. napján jogerőre emelkedett.

[6] A hatóság7 a 2025. április 9. napján kelt 19.B.135/2022/220. számú ítéletével

[7] - Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontja, továbbá (4) bekezdés] és 2 rb. részben folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I. r. vádlottal szemben vagyonekobzást rendelt el 1.068.000 forint erejéig, valamint a hatóság1 számsor4 számú bűnjeljegyzék 4. tételszám alatti típusnév televíziókészülékre, 11. tételszám alatti típusnév6 televíziókészülékre, 7. tételszám alatti típusnév2 mobiltelefonra, 8. tételszám alatti típusnév3 táblagépre, 9. tételszám alatti típusnév4 pad táblagépre, 10. tételszám alatti típusnév5 tabletre, illetve a hatóság2 számsor5 számú bűnjeljegyzékének a számsor6 tételszáma alatti típusnév3 mobiletelefonra és a számsor7 tételszáma alatti típusnév6 televíziókészülékre.

[8] - Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontja, továbbá (4) bekezdés], ezért a III. r. vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 1.068.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a III. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[9] A hatóság7 19.B.135/2022/220. számú ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére, a büntetések súlyosítása érdekében, Terhelt1 I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, Terhelt3 III. r. vádlott és védője felmentésért.

[10] A hatóság a fellebbezés számsor8 szám alatti indokolásában kifejtette, hogy a hatóság7 a súlyosító körülményekkel szemben eltúlzott mértékben vette figyelembe enyhítő körülményként az időmúlás súlyát. A bűncselekmény tárgyi súlya és annak társadalmi-erkölcsi megítélése alapján a társadalom alapvető elvárása az, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő sértettek védelme érdekében az emberkereskedelem és kényszermunka bűncselekmény elkövetőivel szemben a bíróság a törvény legnagyobb szigorával lépjen fel, mert kizárólag az szolgálja a generális és speciális prevenciót. Terhelt1 I. r. vádlottal

szembeni büntetés belső aránytalanságot is eredményez a jóval csekélyebb szerepet betöltő Terhelt2 II. r. vádlottal szemben, a büntetési célok maradéktalan érvényesülését a törvényi középérték körül meghatározott végrehajtandó szabadságvesztés és ahhoz igazodó mértékű közügyektől eltiltás kiszabása szolgálja. Terhelt3 III. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a középérték alatt meghatározott, de az ítéletben kiszabott szabadságvesztéstől súlyosabb végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt, a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazásának mellőzése mellett.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség számsor10 számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, azonban észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság

[12] - az egyesbíró személyében bekövetkezett változás miatt dátum51 napján a tárgyalást a Be. 518. § (3) bekezdése alapján a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte (elsőfokú iratok számsor11 számú jegyzőkönyv), ezért az ítélet bevezető részéből mellőzni indokolt a dátum7 napján és dátum8 napján tartott tárgyalási napok feltüntetését, illetve a dátum9 napja helyett helyesen dátum10 napja, a dátum11 napja helyesen dátum12 napja tüntetendő fel,

[13] - Terhelt2 tanút a legelső kihallgatásakor nem figyelmeztette a Be. 172. § (1) bekezdésében foglalt tanúvallomás megtagadási okra (elsőfokú iratok számsor12 számú jegyzőkönyv 2. oldal), de később az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértést orvosolta, e tanúvallomás megtagadási okra figyelmeztette Terhelt2 tanút, aki a korábbi tanúvallomásait ennek ismeretében fenntartotta (elsőfokú iratok számsor13 számú jegyzőkönyv 12. oldal), ezáltal a Be. 176. § (2) és (3) bekezdése alapján vallomására tényállást lehet alapítani,

[14] - nem adta indokát annak, hogy a leplezett eszközök alkalmazása eredményének felhasználását miért tekintette törvényesnek, az ítélet indokolását indítványozta kiegészíteni azzal, hogy a Be. 234. § (1) bekezdése szerinti feltétel Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában teljesült, illetve a nyomozó hatóság által a leplezett eszköz alkalmazásának eredményéről készített feljegyzések alapján megállapítható, hogy a lehallgatás eredménye a bírósági végzésekben engedélyezett időszakokban keletkezett, melyet az elsőfokú bíróság törvényesen értékelt bizonyítékként.

[15] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgálta. Az ítéleti tényállás ugyanakkor a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölhető a tényállást kiegészítésével, illetve helyesbítésével az ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint:

[16] - Terhelt4 tanúvallomása alapján megállapítható, hogy az általa Terhelt1, Terhelt2, sértett1 és egyéb5 nevére kiállított munkáltatói igazolások valótlan tartalmúak voltak, mivel e személyek sohasem álltak munkavégzésre irányuló jogviszonyban azzal a helységnév3 székhelyű céggel, amelynek az ügyvezetője Terhelt4 volt (elsőfokú iratok

számsor13 számú tárgyalási jegyzőkönyv 7-9. oldal), ezért az ítéleti tényállás II/A. pontját e ténnyel kiegészíteni szükséges.

[17] - A hatóság3 által dátum14 napján a helységnév határátkelőhelyen történt igazoltatásról készült jelentés, a hatóság3 hatóság4 dátum15 napján kelt jelentése és a hatóság5 dátum16 napján kelt rendőri jelentése alapján megállapítható, hogy az igazoltatott személyek külön-külön adták át a nevükre szóló munkáltatói igazolásokat. Ezért az ítéleti tényállás II/A. és II/B. pontját e tény feltüntetésével helyesbíteni szükséges annak mellőzésével, hogy a II/A. tényállási pont esetében a egyéb5, Terhelt2 és sértett1 részére kiállított, valótlan tartalmú munkáltatói igazolások mindegyikét, a II/B. tényállási pont tekintetében a Terhelt2 nevére szóló munkáltatói igazolást Terhelt1 I. r. vádlott adta át.

[18] - A fentebb megjelölt rendőri jelentések alapján az I/B. tényállási pont vonatkozásában az ítélet indokolásának [25] bekezdésében indokolt feltüntetni azt, hogy a személygépkocsiban tartózkodott egyéb5 is.

[19] - Az I/A. tényállási pont tekintetében a tényállásból mellőzni szükséges a [29] bekezdésében szereplő megállapítást, mivel az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A bíróság ugyanis az ítélet [20] és [212] bekezdésében kifejtette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az emberkereskedelem és kényszermunka büntetnének elkövetéséből származó pénzt a saját maga és családja megélhetésére fordította, illetve a tényállás [10] bekezdés tartalmazza azt is, hogy a gyerekek eltartását főként Terhelt1 I. r. vádlott bűncselekményből származó jövedelme fedezte, ez azonban nem egyenlő a műszaki cikkekkel, amelyek ezen túlmenőek.

[20] A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékok értékelése a Be. 167. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelő, törvényes és ésszerű, logikai hibától mentes. Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű.

[21] Az emberi szabadság elleni bűncselekmény kapcsán utalt arra, hogy

[22] - a sértett szökésének megelőzése érdekében személyi igazolványának elvétele, labilis mentális állapotának kihasználása, az általa végzett prostitúciós tevékenység során történt kísérése, ellenőrzése, valamint az, hogy a szexuális szolgáltatások ellenértékéként kapott pénzösszegeket át kellett adnia a terhelteknek, mind a sértett kizsákmányolását biztosították,

[23] - az ítélet jogi indokolása [183] bekezdésben a rábírás kapcsán azt szükséges rögzíteni, hogy a rábírás minden olyan tevékenységet felölel, amelynek hatására dönt a passzív alany a munkavégzés kérdésében,

[24] - a célzat a rendszeres előny elérése, amelynek azonban nem kell be is következnie, mert a tényállásszerűséghez elegendő az előny szerzésére való törekvés is,

- [25] - a fenyegetés kapcsán a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontját szükséges felhívni,
- [26] - a kényszerítés megvalósul, ha a sértett nem képes az akaratának megfelelő, azzal megegyező magatartás tanúsítására,
- [27] - a társtetteskénti elkövetői minőség megállapítása helyes, a természetes és törvényi egységet alkotó cselekmények egységes jogi értékelést vonnak maguk után, a stádium és az elkövetői alakzat a legsúlyosabban fenyegetett, illetve a hátrányosabb jogkövetkezményekkel járó részcselekményhez igazodik (BH2012. 166.),
- [28] - Terhelt1 I. r. vádlott a terhére rótt, a Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott, különböző elkövetési magatartásait időben és térben szorosan összefüggően, fél évet kissé meghaladó időszakon belül, ismétlődően, helységnev1 területén és országnévban, ugyanazon sértett, sértett1 sérelmére, a sértett által folytatott prostitúciós tevékenységből származó rendszeres haszonszerzésre irányuló egységes akaratelhatározásból fakadóan követte el, cselekménye az azonos büntetési tétellel fenyegetettségre is figyelemmel folytatólagosan elkövetettnek minősül,
- [29] - az ítélet nem tartalmazza azt, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy Terhelt1 I. r. vádlott több alkalommal megfenyegette sértett1 sértettet a prostitúciós tevékenység végzése során, illetve többször fizikailag bántalmazta őt, ezért a III. r. vádlott esetében a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt elkövetési magatartás nem állapítható meg, a terhére rótt bűncselekmény helyes minősítése a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő emberkereskedelem és kényszerszermunka büntette.
- [30] A közbizalom elleni bűncselekmény kapcsán kifejtette, hogy helytálló az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy
- [31] - A hamis magánokirat felhasználása vétségének megvalósulásához szükséges egyik jogviszony a határátlépéseket érintette (II/A. tényállás). Mivel Terhelt1 I. r. vádlott a saját nevére szóló, valótlan tartalmú munkáltatói igazolást mintegy két hét alatt, két alkalommal történő határátlépéshez, országnév1 területéről történő kiutazáshoz, majd az oda való beutazáshoz használta fel, a saját nevére szóló, valótlan tartalmú munkáltatói igazolás vonatkozásában a folytatólagosságnak a Btk. 6. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei megállapíthatók.
- [32] - Terhelt1 I. r. vádlott nevére elkészített, valótlan tartalmú munkáltatói igazolás vonatkozásában a hamis magánokirat felhasználása vétségének megvalósulásához szükséges további jogviszony a hatósági házi karantén ellenőrzésével kapcsolatban jött létre Terhelt1 I. r. vádlott és a rendőrség között (II/B. tényállás).
- [33] Az ügyészség szerint azonban az indokolás [194] bekezdésében kifejtett jogi érvelés annyiban téves, hogy a határátlépéssel kapcsolatos jogviszonyok száma a határon átutazni kívánó személyek számához és ezáltal a nevükre kiállított, valamint általuk bemutatott valótlan tartalmú munkáltatói igazolások számához igazodik. Jelen esetben négy

személy lépte át a határt, így ezzel kapcsolatban négy jogviszony keletkezett a határt átlépni kívánó személyek és a határellenőrzést végző rendőrség között. A helyesbített II/A. tényállási pont alapján Terhelt1 I. r. vádlott bűnössége 3 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében is megállapítható. Terhelt1 I. r. vádlott azzal, hogy kifejezetten az új típusú koronavírus okozta veszélyhelyzet miatt érvényben lévő határátlépési szabályok kijátszása érdekében kérte fel Terhelt4t a valótlan tartalmú munkáltatói igazolások elkészítésére, tudomással bírt arról, hogy Terhelt2, sértett1 és egyéb5 a határátlépés céljából fel fogják azokat használni. Terhelt1 I. r. vádlott a valótlan tartalmú munkáltatói igazolások elkészíttetésével biztosította az okiratok felhasználásának előfeltételét, ezáltal segítséget nyújtott Terhelt2nek, sértett1nek és egyéb5nek az igazolásoknak a határátlépéskor történő bemutatásához. A bűnsegédi magatartás esetén a rendbeliség a tettesek, nem pedig a jogviszonyok számához igazodik.

[34] A büntetés kiszabása körében indítványozta további súlyosító körülményként értékelni Terhelt1 I. r. vádlott esetében a folytatólagos elkövetést. A szabadságvesztés mértéke álláspontja szerint mindkét vádlott esetében indokolatlanul enyhe. Az enyhítő körülmények száma és nyomatéka nem indokolják Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés tartamának a középértéket el nem érő tartamban történő meghatározását. Terhelt3 III. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények száma és nyomatéka nem indokolja a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont alkalmazásával az irányadó büntetési tételkeret alsó határát el nem érő tartamú szabadságvesztés kiszabását. A mellékbüntetés tartamának a szabadságvesztés felemelt tartamához igazodó mértékben történő meghatározása szükséges.

[35] A vagyonekobbzást az elsőfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen rendelte el fele-fele arányban Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben a sértett által végzett prostitúciós tevékenységből származó, általuk megszerzett pénzösszegre. A vagyonekobbzás jogalapjaként a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontjának felhívása is indokolt, mivel a bűncselekményből származó pénzösszeg már nem lelhető fel.

[36] Az elektronikus eszközök vonatkozásában nem bizonyítható, hogy azokat Terhelt1 I. r. vádlott a fentiek szerint vagyonekobbzás alá eső összegből vette, ezért e műszaki cikkekre a Btk. 74/A. § (2) bekezdés c) pontja alapján van helye vagyonekobbzásnak, hiszen rögzítette a tényállás azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott legális jövedelemmel nem rendelkezett, Terhelt3 III. r. vádlottnak csekély összegű, közmunkából származó bevétele volt, megélhetésük fedezése mellett tehát ezek megvásárlását nem engedhették volna meg maguknak, így az elkövetők életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaikhoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan volt.

[37] Mindezek alapján indítványozta a hatóság7 19.B.135/2022/220. számú ítéletének megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság

[38] – a Terhelt3 III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítéséből mellőzze a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontját,

[39] - Terhelt1 I. r. vádlottat mondja ki bűnösnek további 3 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében,

[40] – a Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a vagyoneklobzás jogcímét pontosítsa. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[41] Az I. r. védő a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott több nővel folytatott kapcsolatot, akikkel a saját lakóhelyén össze is költözött, a nők a megélhetési költségekhez önszántukból járultak hozzá, kényszermentesen prostitúciós tevékenységet folytattak, mely nem meríti ki az emberkereskedelem és kényszerszermunka bűncselekmények törvényi tényállását. Az a körülmény sem igaz, hogy Terhelt1 I. r. vádlott sértett1 élethelyzetét kihasználta, éppen ellenkezőleg, a nehéz helyzetében segítette, nem erőszakkal és fenyegetéssel kényszerítette az érdekkörébe, hanem a sértett önként jött országnév1ra. Azon körülmény pedig, hogy a sértett Terhelt1 I. r. vádlottat „apunak” szólította, szintén kizárja azt, hogy fenyegetett helyzetben lett volna, ez inkább valamiféle kötődést fejez ki. A sértett neve korábban a országnév2 rendőrség körében már felmerült, amikor egy bordélyházat ellenőriztek, ekkor azonban a országnév2 rendőrség nem indított büntetőeljárást, az I. r. védő szerint azért, mert nem történt bűncselekmény. A sértett vallomásai alapján egyértelműen kijelenthető, hogy nem volt szükséges arra rávenni, hogy prostituáltként dolgozzon, nem volt kényszerítve, nem bántották, a sértett maga regisztrált a internetnév oldalra. A sértett gyenge mentális képessége ellenére is pontosan tudta, hogy mit tesz és miért, ez a körülmény nem ad alapot annak megállapítására, hogy kihasználta.

[42] A hamis magánokirat felhasználása tekintetében kifejtette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott nem hamis igazolásokat kért és használt fel a határellenőrzés és a rendőrség munkatársai részére történő bemutatáskor, hanem ezen cselekményét azért tette meg, mert teljesen jogszerűen igazolni kívánta önmagát. Az igazolást kiadó cég valós tevékenységet végzett, raktári munkát és használt vas begyűjtést. Itt akart dolgozni a vádlott, ezért kapta az igazolást.

[43] A büntetés kiszabásakor az elszaporodottságra hivatkozni nem lehet, mivel az elkövetés alkalomszerű és statisztikai adat nem áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy kiemelkedő számú lenne az előző évhez képest a hasonló jellegű bűncselekmények gyakorisága. Az elsőfokú bíróság nem megfelelően vette figyelembe az enyhítő körülményeket, így kiskorú gyermekes családi állapotát és a jelentős időmúlást.

[44] A fentiekre tekintettel elsődlegesen Terhelt1 I. r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[45] A III. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az ítéleti tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, a felderítetlenség álláspontja szerint abban érhető tetten, hogy nem került tisztázásra, hogy az engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása során beszerzésre került beszélgetésekben ténylegesen Terhelt3 III. r. vádlott vett-e részt.

[46] Terhelt3 III. r. vádlott vallomását, miszerint őt a sértett megkérte, hogy segítsen neki regisztrálni a internetnév oldalon, alátámasztotta sértett1 sértett nyomozás során tett

vallomása, melynek megtételekor a sértettnek nem volt lehetősége arra, hogy a terhelttel egyeztesse a vallomását. A sértett a nyomozati és tárgyalási vallomásában nem tett említést Terhelt3 III. r. vádlott személyéről. A sértett soha nem nyilatkozta, hogy őt Terhelt3 III. r. vádlott bármikor is kísérte, illetve a telefonját kezelte. Nem meríti ki a bűncselekmény fogalmát, ha a sértettnek a internetnév honlapra önként történt regisztrációjának az ellenértékét a postán Terhelt3 III. r. vádlott rendezte. Iratellenesen és téves következtetés útján került megállapításra, hogy a sértett a tárgyalási szakban, befolyásolás hatására nyilatkozott úgy, hogy magának csinálta a internetnév oldalon a regisztrációt. Az elsőfokú bíróság sértett1 sértett nyomozás során tett vallomásait fogadta el a tényállás megállapítása alapjául, míg a tárgyaláson tett nyilatkozatait elvetette, az elfogadott sértetti nyilatkozatok alapján azonban a védő szerint Terhelt3 III. r. vádlottat az ellene emelt vád alól fel kell menteni, mert a sértetti nyilatkozatok egyetlen egyszer sem említik Terhelt3 III. r. vádlott személyét.

[47] Terhelt2 vallomásának értékelésével kapcsolatban az alábbiakat emelte ki:

[48] - Téves az elsőfokú bírósági ítélet [50] bekezdésében lévő érvelés, miszerint Terhelt2 által megtett vallomásokat a sértetti vallomások teljes egészében alátámasztották.

[49] - Terhelt2 vallomásának - miszerint a sértett Terhelt1t „apának”, terhelt3et pedig „anyának” szólította - ellentmond egyéb17nak a nyilatkozata, aki előadta, hogy tudomása szerint a sértett Terhelt1t „apának”, Terhelt2át pedig „anyának” szólította. Az elsőfokú bíróság nem adta magyarázatát annak, hogy ezen ellentmondásra figyelemmel miért Terhelt2 vallomását tekintette megdönthetetlennek.

[50] - Terhelt2 ellentétes vallomást tett a körben, hogy miután ő feljelentést tett Terhelt1 I. r. vádlottal szemben, ki kezelte a sértett telefonját.

[51] - Terhelt2 vallomását - miszerint Terhelt3 III. r. vádlott kezelte a sértett telefonját és kísérgesse őt különböző helyszínekre - cáfolják tanú8 és tanú4 tanúk előadásai. tanú4 előadta, hogy a telefonáló személyében Terhelt2et azonosította. A sértettet kísérő személyként mindkét tanú Terhelt2et azonosította, említést sem tettek Terhelt3 III. r. vádlott személyéről, ahogyan egyik tanú sem, akit az eljárás során kihallgattak.

[52] - A rejtett figyelések során egyetlen egy alkalommal sem került megállapításra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott kísérte a sértettet a cselekmény helyszínére, illetve a sértettől átvett valamit. A rejtett figyelés megkérdőjelezi Terhelt2 szavahihetőségét, mivel a dátum17 napján rögzített felvételeken - amikor Terhelt2 elmondása szerint a sértett őrzését, felügyeletét már Terhelt3 III. r. vádlott vette át - Terhelt3 III. r. vádlottnak kellett volna szerepelni, nem pedig Terhelt2nek. A védő szerint dátum18 napját követően maximum egy-két napig volt távol a sértett és Terhelt2, azonban mikor visszatértek, a sértett ellenőrzését, aktusainak a szervezését, helyszínre kísérését ugyanúgy Terhelt2 végezte, ahogyan azt ezen időpontot megelőzően is tette, ezt támasztja alá, hogy a sértett személyi igazolványa is Terhelt2 ruházatából került elő.

[53] Terhelt3 III. r. vádlott a vádbeli időpontban közmunkásként dolgozott és családi pótlékra volt jogosult. Ha és amennyiben elfogadjuk, hogy az eljárás terheltjeit a sértett

tartotta el, akkor sem bizonyított, hogy ennek bűnös eredetéről Terhelt3 III. r. vádlott tudott, ahogyan az sem, hogy mekkora jövedelemre tett szert. A törvényszék a III. r. vádlott életszínvonalára vonatkozóan bizonyítást nem vett fel, a NAV adatok nem támasztják alá a vádat.

[54] A leplezett eszközök alkalmazásának eredményeként rögzített telefonbeszélgetések tartalmával kapcsolatosan utalt az alábbiakra:

[55] - A Kúria ügyszám1 számú precedensképes határozata értelmében a telefonlehallgatás eredménye olyan közvetett bizonyíték, amely csak más bizonyítékokkal együtt alkalmas arra, hogy arra tényállást, illetve a vádlott büntetőjogi felelősségét lehessen alapítani.

[56] - Az elsőfokú eljárásban a lejátszott hanganyagokkal kapcsolatosan, melyek a vádirat szerint Terhelt3 III. r. vádlotthoz voltak köthetők, Terhelt1 I. r. vádlott jelezte, hogy azokon nem Terhelt3 hangja hallható (elsőfokú iratok számsor14 jegyzőkönyv 3. oldal), a törvényszék az ítéletének indokolásában nem adta magyarázatát annak, hogy ez az észrevétel miért nem foghatott helyt.

[57] - A törvényszék ítéletének [136]-[143] bekezdéseiben megjelölt beszélgetésekből - amennyiben elfogadjuk, hogy a beszélgetések során Terhelt3 III. r. vádlott hangja hallható - sem lehet következtetést vonni arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tudott arról, hogy a részére átadott pénz a sértett prostitúciós tevékenységéből származik. A felvételeken Terhelt1 I. r. vádlott nem adott számot arról, hogy az általa hazaküldött pénz miből van.

[58] A cselekmény jogi minősítése kapcsán kifogásolta, hogy a vádhatóság nem jelölte meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott magatartásával a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pontjában felsorolt mely tényállási elemet valósította meg. Álláspontja szerint Terhelt3 III. r. vádlottnak nem volt a sértett felé hatalmi-befolyási viszonya és nem volt tisztában a sértett kiszolgáltatott helyzetével sem, illetve az sem igazolt, hogy az ő rábíró magatartásának az eredményeként végezte a sértett a prostitúciós tevékenységet, hiszen a sértett nyomozati vallomása alapján önszántából jelentkezett a internetnév hirdetési oldalra. A lefolytatott bizonyítási eljárás során arra vonatkozóan adat, tény nem került elő, hogy a sértett Terhelt3 III. r. vádlottnak arról számolt be, hogy őt bárki is kényszerítette volna, illetve nincs hová mennie, és a prostitúciós tevékenységet azért csinálja, mert nem szeretne az utcára kerülni. Az őt ért bántalmazásokról sem számolt be a sértett Terhelt3 III. r. vádlottnak. A sértett nem azért végzett szexuális szolgáltatást, mert Terhelt3 III. r. vádlottól tartott, vagy attól félt, hogy III. r. vádlott megszünteti a lakhatásának, megélhetésének a lehetőségét. Ezen félelem, amennyiben ténylegesen kialakult a sértettben, nem Terhelt3 III. r. vádlott magatartásának az eredménye. A sértett feletti esetleges hatalmi- és erőviszonyokat az ítélet szerint Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 gyakorolták, fejtették ki. Ezért indítványozta került Terhelt3 III. r. vádlott felmentését bizonyítottság hiányában.

[59] A bűnösség megállapítása esetén a büntetés kiszabása körében indítványozta kiemelt súllyal értékelni az eljárás elhúzódását, az időmúlást és a joghátrány mértékének lényeges enyhítését indítványozta.

[60] A nyilvános ülésen

- Az I. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy sértett1 sértettet elmondása szerint a nyomozás során történő kihallgatásakor körülvették a rendőrök, és szinte rábeszéltek arra, hogy ő sértett ebben az ügyben. A sértett elmondása szerint Terhelt1 I. r. vádlottat azért szólította „apu”-nak, mert cím42iában, az ő környezetében ez azt jelenti, hogy hálával tartozik neki, mivel anyagi és egyéb ellenszolgáltatást nem tudott azért adni, hogy az életét megmentették azzal, hogy kiemelték egy olyan helyzetből, ahol senki nem foglalkozott vele és rossz életkörülmények között nőtt föl. Az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a tényt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott szerelmi viszonyban állt Terhelt2ával, melynek megszűnése után Terhelt2át csak a bosszú vezérelte, illetve nem értékelte az általuk becsatolt, Terhelt2 által Terhelt1 I. r. vádlottnak írt leveleket sem.

[61] - A III. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyező perbeszédet tartott.

[62] - Terhelt1 I. r. vádlott a megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve az ügy érdemében azt emelte ki, hogy sértett1 sértettet cím42iában ismerték meg vasazás során, a sértett akkoriban az utcán élt, a kukákból evett, hajléktalan volt. Eljött helységnevről és megkérte őket, hogy segítsenek neki, adjanak neki szállást, mert nincs hová mennie. A sértettet nem kényszerítette semmire, nem bántalmazta, nem tartotta fogva. Terhelt2 féltékenységből terhelte be Terhelt3 III. r. vádlottat, mivel nem tudta elszakítani a családjától. Terhelt3 III. r. vádlott semmiről nem tudott, nem kezelte a sértett telefonját, nem kísérgette.

[63] - Terhelt3 III. r. vádlott a megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdemében előadta, hogy semmilyen formában nem vett részt a terhére rótt bűncselekményben, a sértett a földszinten lakott, ő pedig az emeleten a gyerekekkel. Járt dolgozni, nem kísértc a sértettet, nem kezelte a telefonját, nem regisztrálta őt, nem vett át tőle pénzt. Terhelt2 féltékenységből tett rá terhelő vallomást.

[64] - sértett1 sértett felszólalásában elmondta, hogy a prostitúciós munkát saját akaratából végezte, pénzt nem adott senkinek.

[65] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[66] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában teljeskörű, a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indokolás helyességére és arra is, hogy az elsőfokú eljárásban sérelem nélkül érvényesültek-e az eljárási szabályok.

[67] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[68] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékokat beszerezte, ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett. Ellenőrizte a terhelték védekezését, részletesen kihallgatta a sértettet, valamint tanúként az ügyben korábban vádlottként szereplő, már jogerősen elítélt Terhelt2et és Terhelt4t. Az elsőfokú bíróság tanúként kihallgatta továbbá mindazon személyeket, akik a Be. 163. § (2) bekezdés szerinti valóságghű tényállás megállapítása szempontjából releváns bizonyítandó tényről tudomással bírtak, így Terhelt2 édesanyját (tanú3), Terhelt4 férjét (tanú5), a sértett szolgáltatásának hirdetésére jelentkezőket (tanú1, tanú2, II. és V. számú tanúk, tanú6, tanú7, tanú8). A Be. 527. § (1) bekezdés a) pont alapján felolvasta tanú4 tanú nyomozás során tett vallomását. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson lejátszotta a leplezett eszköz eredményeként rögzített hangfelvételeket és ismertette az arról készült jelentéseket, valamint mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

[69] A bizonyítás törvényessége körében az eljárási cselekmények szabályszerű lefolytatását a perbíróságnak mindig vizsgálnia kell, a kirekesztés kérdésének vizsgálata a bíróság részéről egy formai vizsgálatot jelent. Az eljárási törvény a Be. 167. § (5) bekezdése szerinti generális szabályozási szinten és emellett helyenként elszórtan, de mindig tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésére nincs perjogi indok, tehát nem esik értékelési tilalom alá, akkor kerülhet sor a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra, azaz az egyéb bizonyítékokkal való összevetésre, a mérlegelésre és ennek eredményeként a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyíték elfogadására vagy elvetésére.

[70] A másodfokú bíróság a bizonyítás törvényességének vizsgálata körében Terhelt2 tanúkénti kihallgatása és a leplezett eszköz eredményének felhasználása vonatkozásában az alábbiakat emeli ki:

[71] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában iratszerűen jelezte, hogy Terhelt2 tanúnak a dátum8 napján fogatosított kihallgatásakor történt figyelmeztetése hiányos volt, nem tartalmazta a Be. 172. § (1) bekezdésében foglalt vallomástételi akadályra figyelmeztetést (elsőfokú iratok számsor12 számú jegyzőkönyv 2. oldal). Mivel az elsőfokú bíróság később, a dátum19 napján tartott tárgyaláson történő folytatólagos kihallgatásakor a tanút figyelmeztette e vallomás megtagadási okra, aki a korábbi tanúvallomásait ennek ismeretében fenntartotta (elsőfokú iratok számsor13 számú jegyzőkönyv 5. és 12. oldal), a vallomása a Be. 177. § (3) bekezdése alapján törvényesen beszerzett, kirekesztésének eljárásjogi indoka nem volt, ezért értékelési körbe vonására törvényesen került sor.

[72] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta megvizsgálni, hogy a leplezett eszköz eredményének beszerzésére törvényesen került-e és a felhasználásának a feltételei valamennyi bűncselekményre és valamennyi vádlottra fennállnak-e.

[73] A leplezett eszköz alkalmazásának törvényi feltételei vizsgálata körében rögzítendő, hogy a Be. 872. § (1) bekezdése alapján a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.

[74] A nyomozati iratok 8.2.4., 8.2.5., 8.2.6., 8.2.10. és 8.2.11. szám alatti iratok alapján megállapítható, hogy a hatóság6 engedélyezte elektronikus hírközlési szolgáltatás keretében elektronikus hírközlő hálózat vagy eszköz útján, illetve információs rendszeren folytatott kommunikáció tartalmának titokban történő megismerését és rögzítését

[75] – a Terhelt2 által használt telefonszám6 hívószám tekintetében a számsor15 számú végzésével dátum20 napján 12:00 órától dátum21 napján 12:00 óráig terjedő időszakra,

[76] – a Terhelt2 által használt telefonszám7 hívószám tekintetében a számsor16 számú végzésével dátum22 napján 12:00 órától dátum23apján 12:00 óráig terjedő időszakra, a számsor17 számú végzésével dátum23apján 12:00 órától dátum24 napján 12:00 óráig terjedő időszakra,

[77] – a Terhelt1 által használt telefonszám8 hívószám tekintetében a számsor18 számú végzésével dátum22 napján 12:00 órától dátum25 napján 12:00 óráig terjedő időszakra,

[78] – a Terhelt1 által használt telefonszám9 hívószám tekintetében a számsor19 számú végzésével dátum26 napján 12:00 órától dátum27 napján 12:00 óráig terjedő időszakra.

[79] A végzésekben szereplő időtartamok tekintetében megállapítható, hogy a Be. 239. § (1)-(2) bekezdésben foglalt szabályozásnak (legfeljebb 90 napra engedélyezhető, amely alkalmanként 90 nappal hosszabbítható, az érintett személlyel szemben az alkalmazás összesen 360 napig engedélyezhető) megfelel, illetve rögzíthető, hogy az érintett személyekkel szemben az engedélyezésben megadott telefonszám tekintetében a lehallgatások a leplezett eszköz alkalmazása engedélyezésének időszakába esnek. Terhelt1 I. r. vádlottat és Terhelt2át dátum28 napján őrizetbe vették, ezen időpontot követően lehallgatás rögzítésére már nem is került sor.

[80] A Be. 252. § (1) bekezdése alapján a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásának eredménye a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel annak a bűncselekménynek a bizonyítására és azzal az érintett személlyel szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben az alkalmazást a bíróság engedélyezte.

[81] A Be. 252. § (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy akivel szemben a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazását a bíróság engedélyezte, annak eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy az eszköz alkalmazásának e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak.

[82] A leplezett eszközök alkalmazásának engedélyezésére a Btk. 200. § (3) bekezdés szerint minősülő kerítés büntette, a Btk. 201. § (1) bekezdés a) és b) pont szerint minősülő prostitúció elősegítésének büntette, illetve a Btk. 202. § szerinti kitartottság büntette miatt indult eljárásban került sor, mely bűncselekmények esetében a Be. 234. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont szerinti feltétel maradéktalanul teljesült.

[83] Ezen túlmenően megállapítható az is, hogy Terhelt1 I. r. vádlott legelső gyanúsított kihallgatása során (nyomozati iratok 9.4.37.) a Btk. 200. § (3) bekezdés szerint minősülő kerítés büntette és a Btk. 202. § szerinti kitartottság büntette megalapozott gyanúját közölte a nyomozó hatóság, majd ezt módosította (nyomozati iratok 9.4.38.) a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntettére, melynek büntetési tételkerete már öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés. Terhelt2 gyanúsított kihallgatása során (nyomozati iratok 9.4.78.) a Btk. 200. § (3) bekezdés szerint minősülő kerítés büntette megalapozott gyanúját közölte a nyomozó hatóság, majd ezt módosította (nyomozati iratok 9.4.83.) a Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntettére, melynek büntetési tételkerete már öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés. Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 esetében a tényállás I. pontjában foglalt, emberkereskedelem és kényszermunka büntetteként értékelt cselekmény vonatkozásában a Be. 234. § (1) bekezdésben foglalt feltétel tehát fennáll, e cselekmény bizonyítására a leplezett eszköz eredménye a Be. 252. § (1) bekezdése alapján felhasználható.

[84] A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott esetében a tényállás II. pontjában foglalt, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekmény vonatkozásában a leplezett eszköz eredménye felhasználásának a Be. 252. § (2) bekezdésben foglalt feltétele fennáll-e. E bűncselekmény 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a Be. 234. § (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök az öt évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény esetén alkalmazhatók, a Be. 234. § (2) bekezdés pedig taxatív felsorolásban meghatározott, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, szándékosan elkövetett bűncselekmények esetén engedélyezi a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazását. A hamis magánokirat felhasználásának vétsége sem a Be. 234. § (1) bekezdés, sem a Be. 234. § (2) bekezdés feltételének nem felel meg, ezért a másodfokú bíróság mellőzi a törvényszék ítéletének [168]-[170] bekezdésében foglaltakat, a leplezett eszköz eredményének a hamis magánokirat felhasználása körében történő értékelését.

[85] A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy Terhelt3 III. r. vádlottra a Be. 252. § (3) és (4) bekezdésben foglalt feltétel megvalósult-e és a tényállás I. pontbeli, emberkereskedelem és kényszermunka büntetteként értékelt magatartása bizonyítása tekintetében a leplezett eszköz eredménye törvényesen felhasználható-e.

[86] A Be. 252. § (3) bekezdése alapján annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazását a bíróság engedélyezte, az alkalmazás eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható. Terhelt3 III. r. vádlott legelső gyanúsított kihallgatása során (nyomozati iratok 9.4.49.) a Btk. 200. § (3) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kerítés büntette és a Btk. 202. § szerinti kitartottság büntette megalapozott gyanúját közölte a nyomozó hatóság, majd ezt módosította (nyomozati iratok 9.4.51.) a Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetvére, melynek büntetési tételkerete már öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés. Ezért Terhelt3 esetében is a tényállás I. pontjában foglalt cselekménye vonatkozásában a Be. 234. § (1) bekezdésben foglalt feltétel fennáll.

[87] Az ügyben a nyomozás elrendelésére dátum29 napján (nyomozati iratok 7.1.) került sor, a leplezett eszköz alkalmazását a bíróság dátum24 napjáig engedélyezte, Terhelt3 III. r. vádlott legelső gyanúsított kihallgatása dátum28 napján történt, ezt követően lehallgatást már nem is rögzítettek. A Be. 252. § (4) bekezdés 2021. január 1. napja előtt hatályos rendelkezése szerint a Be. 252. § (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a leplezett eszköz alkalmazásának eredménye akkor használható fel, ha a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának megszüntetését követően harminc napon belül az engedélyben meg nem jelölt személy, illetve bűncselekmény vonatkozásában az előkészítő eljárás vagy a nyomozás megindításáról rendelkezik, illetve azt kezdeményezi. Erről a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a leplezett eszközt engedélyező bíróságot az ügyészség útján tájékoztatja.

[88] A lehallgatás engedélyezése idején hatályos eljárási törvény értelmezése körében irányadó miniszteri indokolás szerint „az engedélytől eltérő bármely esetre - az engedélyben meg nem jelölt személyre [...] - vonatkozóan megszerzett adat bizonyítékként akkor használható fel, ha meghatározott határidőn belül az új személy [...] vonatkozásában a büntetőeljárást megindították, vagy a már folyamatban lévő büntetőeljárás kiterjesztéséről döntöttek. A leplezett eszközök alkalmazásának megszüntetését követően harminc nap határidő egyértelmű és az adatok megalapozott értékelésére is elegendő. Az időkeret túllépése esetén az adatok bizonyítékként nem használhatók fel”.

[89] E körben indokolt kiemelni, hogy a Be. 252. § (4) bekezdés 2021. január 1. napjától hatályos rendelkezése szerint a (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a leplezett eszköz alkalmazásának eredménye immár akkor használható fel, ha a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának megszüntetését követően harminc napon belül az engedélyben meg nem jelölt személy, illetve bűncselekmény vonatkozásában az előkészítő eljárás vagy a nyomozás megindításáról, illetve a már folyamatban lévő büntetőeljárásban való felhasználásáról rendelkezik, illetve azt kezdeményezi, erről a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a leplezett eszközt engedélyező bíróságot az ügyészség útján tájékoztatja. A módosítás szövege alapján nyomon követhető az ún. kiterjesztett felhasználásra vonatkozó szabályozás változásának oka, ugyanis a módosítással le kívánták fedni azon eseteket is, mikor nincs szükség új eljárás megindítására, mert már folyamatban van egy büntetőeljárás.

[90] Terhelt3 III. r. vádlott dátum28 napján történt gyanúsított kihallgatása a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának az engedélyben meghatározott időpontjának lejártát megelőzően, az engedélyben meghatározott bűncselekmény miatt történt, vagyis az engedélyezett bűncselekmény miatt vele szemben (mint aki nem szerepelt az engedélyben, de merült fel vonatkozásában az engedélyezett bűncselekmény elkövetésére utaló adat) a lehallgatási anyag felhasználhatósága körében előírt törvényi feltétel teljesül, az megfelel a felhasználhatóság alapjául támasztott – a törvényi határidőn belül történő nyomozás megindításról rendelkezés/kezdeményezés, vagyis az engedélyben meg nem jelölt személlyel szemben a büntetőeljárás megindítása – törvényi feltételnek. A III. r. vádlott legelső gyanúsított kihallgatása tartalmilag megfeleltethető az akkor hatályos büntetőeljárás törvényéhez fűzött és az előterjesztői indoklásból megismerhető jogalkotói célnak és a biztosítani kívánt, a készletezést tiltó, feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányossági követelményeknek és olyan eljárási cselekményként értékelendő, mely alapján a nyomozás kiterjesztettnek, megindultnak volt tekintendő vele szemben is, visszaélésszerű eljárásra utaló körülmény nem merült fel. Az eljárási törvény akkori hatályos szövege nem szabályozta azt az esetet, amikor már megindult nyomozásban merült fel az információk felhasználása, az eljárás szabályszerűségének vizsgálatakor utóbb, 2021. január 1. napjától hatályba lépő előírások - a már folyamatban lévő büntetőeljárásban való felhasználásáról történő rendelkezés, illetve annak kezdeményezése - formális elmulasztása a hatóságon nem kérhető számon.

[91] A büntetőeljárás törvény - a ma hatályos szabályozással e körben egyező módon - csak tájékoztatási kötelezettséget írt elő és nem kötötte a leplezett eszközök alkalmazása eredményének felhasználhatóságát a nyomozási bíró engedélyéhez, így a tájékoztatás elmulasztása a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett bizonyíték kirekesztéséhez ugyancsak nem vezethet, az ugyanis természeténél fogva az eljárásban részt vevők büntetőeljárás jogainak lényeges sérelmét nem eredményezheti. A jelen esetben azonban utalni kell arra is, hogy miután a leplezett eszköz alkalmazásakor hatályos szabályozás a már folyamatban lévő büntetőeljárásban történő felhasználásról való rendelkezésre semmilyen előírást nem tartalmazott, az erről történő formális tájékoztatási kötelezettség elmulasztásának lehetősége fel sem vethető.

[92] Mindezekre tekintettel a leplezett eszköz alkalmazásának az eredménye Terhelt3 III. r. vádlottnak a tényállás I. pontjában foglalt cselekménye tekintetében törvényesen beszerzett bizonyítéknak minősül és az felhasználható volt a bizonyítékok értékelésekor.

[93] Az ítéltábla álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[94] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. és Terhelt3 III. r. vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és az I. r. vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat - melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei - pontosítja a nyilvános ülésen tett terhelti nyilatkozatok és a bűnügyi nyilvántartás alapján.

[95] Terhelt1 I. vádlott jelenleg nem dolgozik, álláskereső támogatásban részesül, melynek összege 22.000 forint. Gyomor- és nyombélfekély miatt rendszeres gyógyszeres kezelésben részesül. Nagykorú gyermeke már nem folytat tanulmányokat, hanem dolgozik.

[96] Terhelt3 III. r. vádlott közmunkavégzésből származó jövedelme havi 130.000 forint, emellett 13.700 forint családi pótlékot kap. Az I. r. vádlottal él jelenleg élettársi kapcsolatban.

[97] Az elsőfokú bíróság az ítélet [181] bekezdése szerint az elkövetéskori anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazta, az akkori Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondata értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény - így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés - az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Ez alól egyetlen kérdésben lehetséges az eltérés: a Btk. 97. § (2) bekezdés 2. mondat értelmében visszaesés és az ahhoz fűződő, e törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények a Be. 389. §-a szerint, az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján akkor is megállapítandók, ha utóbb ezek az adatok törlésre kerültek (BH2019. 154.).

[98] A hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából Terhelt1 I. r. vádlott, az ítélet [8] bekezdésében szereplő előzményi elítélésének adatait törölték, ezért hátrányos jogkövetkezmény ezen elítélés miatt a terhelttel szemben a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondatának II. fordulata alapján már nem alkalmazható, ezen elítélést nem lehet a korábbi büntetések között feltüntetni és nem vehető figyelembe a büntetés kiszabása körében sem, mivel ezt jelen ügyben nem a visszaesséssel kapcsolatban értékelte a bíróság. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében szereplő elítélés adatainak feltüntetését mellőzte és e bekezdést pontosítja is akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt.

[99] Ellenben a másodfokú bíróság feltünteti az elsőfokú ítélet [8] bekezdésben, hogy

[100] - a helységnévlí Járásbíróság a dátum30 napján kelt számsor20 számú ítéletével, mely a hatóság7 mint másodfokú bíróság számsor59 számú határozatával dátum31 napján emelkedett jogerőre, Terhelt1 I. r. vádlottat dátum18 napján elkövetett garázdaság vétsége és testi sértés vétsége miatt 35 nap elzárásra ítélte, e körben az elsőfokú ítélet [75] bekezdését is helyesbíti, a megalapozott gyanú közlésére vele szemben dátum18 napján került sor,

[101] - helységnévlí Járásbíróság a dátum32 napján kelt és dátum33 napján jogerőre emelkedett számsor21 számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat dátum28 napján elkövetett kábítószer birtoklása vétsége miatt 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte,

[102] – Terhelt1 I. r. vádlott ellen a hatóság8 az számsor22 számú vádiratában dátum34 és dátum35 napja között elkövetett emberkereskedelem büntette miatt vádat emelt, az eljárás a hatóság9en jelenleg is folyamatban van.

[103] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítéleti tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölhető a tényállás kiegészítésével, illetve helyesbítésével az ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint:

[104] A tényállás [21] bekezdését kiegészíti azzal, hogy nem bizonyított, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy Terhelt1 I. r. vádlott több alkalommal megfenyegette sértett1 sértettet a prostitúciós tevékenység végzése során, illetve többször emiatt bántalmazta őt fizikailag.

[105] A tényállás [25] bekezdését kiegészíti azzal, hogy a személygépkocsiban tartózkodott egyéb5 is (nyomozati iratok 8.2.88. és 8.2.76.).

[106] A tényállás [29] bekezdését mellőzi.

[107] A tényállás [30] bekezdését kiegészíti azzal, hogy Terhelt4 által Terhelt1, Terhelt2, sértett1 és egyéb5 nevére kiállított munkáltatói igazolások valótlan tartalmúak voltak (EUROPOL bűnügyi információk nyomozati iratok 8.2.75., terhelt4 vallomásai nyomozati iratok 8.3.12., 9.4.87.).

[108] A tényállás [30] bekezdését a nyomozati iratok 8.2.88. és 8.2.76. alatti rendőri jelentések alapján

[109] - kiegészíti azzal, hogy a határt helységnév2nél lépték át

[110] - pontosítja akként, hogy dátum36 és dátum15 napján a határátlépéskor az igazoltatott személyek külön-külön adták át a nevükre szóló munkáltatói igazolásokat

[111] A tényállás [31] bekezdését pontosítja akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a saját nevére szóló, valótlan tartalmú munkáltatói igazolását adta át (rendőri jelentés nyomozati iratok 8.2.80.).

[112] A fenti változtatással a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[113] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta.

[114] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma [Be. 593. § (2) bekezdés] az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint

a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat. Tehát felülmérlegelés mindaz, ami olyan tényre vonatkozik, amely a megalapozatlansággal nem érintett, vagy a megalapozatlanság kiküszöbölésének eredményét jelentő új ténnyel nem függ össze. Az EBH2019. B.9. számú döntés indokolásának [53] bekezdésében kifejtett bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma - a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette, így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján – ezen esetekre vonatkozik.

[115] Jelen ügyben az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék ítéletének indokolásában részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, az indokolási kötelezettségét teljesítve, megfelelően számot adott döntéshozatali tevékenységéről. Nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett, és amelyre a döntését alapította. Mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és annak helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség, az teljeskörű volt, ténybeli következtetései okszerűek. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a tényállás megváltoztatásán keresztül a felmentés érdekében bejelentett fellebbezések a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban - a felülmérlegelési tilalomra figyelemmel - ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[116] A tényállás I. pontja kapcsán az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, illetve a [171]-[176] bekezdésekben arról is, hogy a vádirati tényállás pontosításának vagy kiegészítésének mi volt az indoka. Az elsőfokú bíróság a tényállás I. pontjának megállapításakor elsődlegesen Terhelt2 vallomását, illetve sértett1 sértett nyomozás során tett előadását fogadta el, ugyanis az ezekben foglaltakat alátámasztották az eljárás egyéb adatai is, így különösen a leplezett eszköz és a rejtett figyelés eredménye, a sértett hirdetésére jelentkező személyek vallomásai, a országnév2 és cím42 társhatóságok megkeresésre adott válaszai, a szemle jegyzőkönyv adatai és az egyéb okirati bizonyítékok.

[117] A védők és a vádlottak részéről a fellebbezés indokolásában számos kifogás érkezett e mérlegelő tevékenység kapcsán, melyben elsődlegesen Terhelt2 tanú szavahihetőségét támadták a célból, hogy azt hiteltelenné téve, elérjék a tényállás megváltoztatását. E védelmi érveléseket a másodfokú bíróság nem osztotta.

[118] Terhelt2 önmagára és az I. r. és III. r. vádlottakra terhelő, következetes vallomását – szemben az I. r. védő hivatkozásával - nem féltékenység vagy bosszú motiválta, ennek leginkább az mond ellent, hogy önmagára is terhelő vallomást tett. Bár az ügyészi perbeszédből egyértelmű, hogy az ügyészség vád tárgyává csak a dátum37 és dátum38 közötti időszakot tette (elsőfokú iratok számsor23 számú jegyzőkönyv 10. és 20. oldal), az előzményként rögzített magatartás nagyfokú egyezőséget mutatott a sértett1 sérelmére elkövetett cselekménysorral, mely megerősítette Terhelt2 szavahihetőségét.

[119] Alaptalan volt az az I. r. védői hivatkozás is, miszerint mivel nincs adat arra, hogy országnévban eljárás indult volna Terhelt1 ellen, ez cáfolja a országnévli eseménysor megtörténtét is. A országnév2 hatóság által megküldött, az elsőfokú ítélet [104]-[112] bekezdésben iratszerűen ismertetett iratanyagban számos adat van arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat mikor, hol igazoltatták, kivel tartózkodott együtt, mely adatok egyértelműen igazolták, hogy Terhelt1 I. r. vádlott már korábban is prostitúcióhoz köthető magatartásokhoz kapcsolódott.

[120] Terhelt2 részletes magyarázatot adott azon levelekre, melyek az iratanyag részét képezik. Határozottan kitartott amellett, hogy a nyomozati iratban lévő levelet nem ő írta (elsőfokú iratok számsor12 számú jegyzőkönyv 4. oldal), míg a bírósági szakban becsatolt levelekkel kapcsolatban azt adta elő, hogy azokat azért írta, hogy megnyugtassa Terhelt1 I. r. vádlottat (elsőfokú iratok számsor12 számú jegyzőkönyv 5. oldal, számsor13 számú jegyzőkönyv 12-15. oldal). E körben megjegyzést érdemel az is, hogy a terhelő vallomását ezek tükrében sem vonta vissza, azt mindvégig fenntartotta.

[121] tanú3 vallomása szintén nem hiteltelenítette Terhelt2 előadását. Itt indokolt utalni arra, hogy a vádirattal egyezően az elsőfokú ítélet tényállása a [16] bekezdésben azt tartalmazza, hogy sértett1 „anyának” Terhelt2et szólította, ez szerepel egyébként Terhelt2 nyomozás során dátum39 napján tett vallomásában is (nyomozati iratok 9.4.80.). E tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletének [63] bekezdése iratellenes és helyesbítendő. tanú3 nyomozati vallomása (nyomozati iratok 8.3.9.) szerint, amikor Terhelt1, Terhelt2 és sértett1 megjelentek náluk, akkor a sértett a jelen lévő I. r. vádlottat „apának” és Terhelt2et „anyának” szólította, mely tehát nincs ellentétben a rendelkezésre álló ismertetett bizonyítékokkal.

[122] Terhelt2 terhelő vallomása elfogadásának nem mond ellent, hogy sértett1 sértett a nyomozás során tett és az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomásában nem tett említést Terhelt3 III. r. vádlotról, hiszen ez magyarázható azzal, hogy a cselekménysorban a meghatározó szerepet Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 töltötte be. Az irányadó tényállás szerint is Terhelt3 III. r. vádlott szerepe volt kevésbé hangsúlyos. Alaptalan volt a III. r. védő azon hivatkozása is, miszerint a sértett nyomozati vallomása nem állt összhangban Terhelt2 terhelő előadásával, hiszen bár a sértett például nem tett említést az őt ért bántalmazásról, fenyegetésről, vagy Terhelt3 III. r. vádlotról, de az egyéb bizonyítékok ezt mind igazolták és számtalan tény (például a prostitúciós tevékenység végzésének helyszínei, a keresett összeg átadása, a hirdetések, a kísérés) tekintetében a sértett és Terhelt2 egyezően vallottak.

[123] A III. r. védő részéről kifogásként fogalmazódott meg, hogy nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a rögzített beszélgetések kik között hangzottak el.

[124] Általánosságban elmondható, hogy a leplezett eszköz eredményeként rögzített egyes beszélgetések kapcsán mindig az adott ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok, ténybeli következtetés alapján lehet azt megállapítani, hogy az adott beszélgetésnek kik a résztvevői, a személyek beazonosíthatóságának vizsgálata ugyanúgy a mérlegelő tevékenység része, mint a beszélgetés konkrét tartalmának elemzése. A gyakorlatban számos bizonyítási eszköz (vallomás, szakvélemény, okirat stb.) állhat rendelkezésre, mely a beszélgetésben részt vevő személyek azonosításának alapjául szolgálhat. Az adott ügy jellemzői, sajátosságai, a bizonyítási eljárás menete határozzák meg, hogy a bíróság milyen módon tudja a beszélgető

partnereket azonosítani. Ez esetben is irányadó a Be. 167. § (4) bekezdés, melynek értelmében a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabadon értékeli és ennek eredményeképpen alakítja ki álláspontját.

[125] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a leplezett eszköz eredményéről készült feljegyzések ismertetésén túl a hanganyagokat is lejátszotta a tárgyaláson. Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 maguk sem vitatták, hogy a feljegyzésekben nekik tulajdonított beszélgetéseknek ők a résztvevői. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt az is, hogy a rögzített beszélgetések közül melyek azok, amikor Terhelt3 III. r. vádlott személyazonossága is kétséget kizáróan megállapítható az alábbi indokok mentén:

[126] - A nyomozati iratok 8.2.1. és 8.2.11. alatti feljegyzésekben Terhelt1 I. r. vádlott rendszeresen beszélt a telefonszám10 hívószámú telefonnal, mely Terhelt3 III. r. vádlott előfizetésében volt és Terhelt3 III. r. vádlott a dátum40-i gyanúsított kihallgatása során (nyomozati iratok 9.4.49.) ezt a telefonszámot adta meg saját telefonszámként. Terhelt3 III. r. vádlott egyetlen alkalommal sem hivatkozott arra az eljárás során, hogy ezt a telefonszámot más is használta volna rajta kívül, a jegyzőkönyvek tartalma alapján az általa is meghallgatott hangfelvételek lejátszásakor sem mondta, hogy nem ő beszélt ezen a számon a felvételeken, a számsor24 számú közlemény esetében (mely szintén a telefonszám10 hívószámhoz köthető) az elsőfokú bíróság a jegyzőkönyvben külön is rögzítette, hogy a felvételen Terhelt3 III. r. vádlott beszélt (elsőfokú iratok számsor25 számú jegyzőkönyv 10. oldal). Ezen túl több beszélgetés tartalma is megerősítette, hogy ezen a számon ő beszélt az élettársával (például a számsor26 számú közleményben mondja az I. r. vádlott, hogy nemsokára megy haza, a számsor27 számú közleményben megbeszélik, hogy a III. r. vádlott mit fog főzni, a számsor28 számú közleményben a közös gyerekükről és otthonukról beszélnek), így az ezen a telefonszámon folytatott beszélgetések bizonyosan hozzá köthetőek.

[127] - Terhelt3 III. r. vádlott jelenlétében a számsor29 és a számsor30 számú közleményeknél külön is rögzítette az elsőfokú bíróság a jegyzőkönyvben, hogy a beszélgetésben az ő hangja hallható (elsőfokú iratok számsor25 számú jegyzőkönyv 5. és 9. oldal), ezen megállapításra nem tett észrevételt.

[128] - Terhelt1 I. r. vádlott csak egyetlen beszélgetéskor jelezte a bíróságnak, hogy nem Terhelt3 III. r. vádlott hallható (elsőfokú iratok számsor14 számú jegyzőkönyv 3. oldal), ezt az elsőfokú bíróság rögzítette is a jegyzőkönyvben és a felvétel ismételt visszajátszásával megállapította, hogy azon mikor hallható Terhelt2.

[129] Az elsőfokú bíróság részletesen bemutatta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok miként állnak összhangban Terhelt2nek a Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottat terhelő vallomásával.

[130] Az elsőfokú bíróság a tényállás [15]-[16] bekezdésében irathűen mutatta be sértett1 sértett élethelyzetét. Azt a tényt, hogy már dátum47 évben kapcsolatba került a vádlottakkal a sértett, megerősítette az az adat is, hogy egyéb2 dátum41 napján hunyt el. A cím42 társhatóságok megkeresésében szereplő, a sértett mentális állapotával kapcsolatban közölt tényeket az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény is megerősítette. Azt, hogy a sértett élethelyzetével maguk a vádlottak pontosan tisztában voltak, jól szemlélteti Terhelt1 I.

r. vádlott saját előadása. A nyomozás során becsatolt írásbeli vallomásában maga is megerősítette, hogy sértett1 sértettnek nem volt hol lakni (nyomozati iratok 9.4.40.), az elsőfokú eljárásban is azt adta elő, hogy sértett1 sértettnek nem volt hova mennie, az utcán élt, haragban volt az anyjával, elszállásolta, mert ahogy fogalmazott: „megsajnálunk és befogadtuk őt” (elsőfokú iratok számsor31 számú jegyzőkönyv 3-5. oldal). A másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen is azt hangoztatta, hogy sértett1 sértettet cím42iában ismerte meg, aki az utcán élt, a kukákból evett, hajléktalan volt és ő adott neki szállást (másodfokú iratok 3.Bf.337/2025/13. számú jegyzőkönyv 7-8. oldal). Terhelt2 vallomása alapján egyértelmű, hogy Terhelt1 I. r. és terhelt3 III. r. vádlottak is tisztában voltak azzal, hogy sértett1 sértett milyen körülmények közül költözött hozzájuk, egyébként maga Terhelt1 I. r. vádlott számolt be arról, hogy úgy éltek a cím36 utcai ingatlanban, mint „egy nagy család”, a házkutatási jegyzőkönyv adatai ezt megerősítették, hiszen a sértettet ott találták meg a nyomozó hatóság tagjai az egyik szobában. Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a gyermekekkel és a sértettel egy házban, egy háztartásban éltek, így mindenki számára egyértelmű kellett legyen, hogy a sértett – aki nem rokonuk, akinek nincs a környéken más ismerőse - mi okból költözik be hozzájuk állandó jelleggel.

[131] Azt a tényt, hogy a sértett prostitúciós tevékenységet folytatott, az eljárás adati egyértelműen igazolták, hisz ezt maga a sértett sem vitatta, a hirdetési oldalon személye azonosítható, ezt a hirdetésre jelentkezők vallomásai és a leplezett eszköz eredménye is alátámasztották. A sértettnek a hirdetési oldalon létrehozott profilját főként Terhelt2 kezelte, ezt bizonyította nemcsak az, hogy a saját előfizetésén lévő telefonszám volt megadva elérhetőségként, hanem az elsőfokú bíróság által a [145]-[148] bekezdésben hivatkozott, a hirdetésre jelentkező személyekkel folytatott beszélgetések tartalma, illetve a [150] bekezdésben iratszerűen idézett, a honlapot üzemeltetővel történt egyeztetés, illetve például tanú4 vallomása, aki arról számolt be, hogy ő maga látta is, amint Terhelt2 vette fel a telefont, de végül a sértett jelent meg a megbeszélt helyszínen.

[132] Az is teljesen egyértelműen bizonyítást nyert, hogy mind Terhelt1 I. r., mind Terhelt3 III. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy sértett1 sértett prostitúciós tevékenységet folytat. Ezt Terhelt1 I. r. vádlott az eljárás során sosem tagadta, Terhelt3 III. r. vádlott pedig maga nyilatkozta azt az elsőfokú eljárásban, hogy egy alkalommal segített a sértettnek a internetnév oldali regisztrációhoz pénzt befizetni (elsőfokú iratok számsor12 számú jegyzőkönyv 10. oldal), ami alapján nyilvánvaló, hogy tudott arról, hogy a sértett mivel foglalkozott.

[133] A rendelkezésre álló, terhelő bizonyítékok alapján megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak azonban nemcsak tisztában voltak a sértett prostitúciós tevékenységének folytatásával, hanem mindketten részt vettek annak felügyeletében, feltételei biztosításában, annak hasznából részesültek és ismeretében voltak annak is, hogy a sértett nem ingyen lakik náluk, hanem a lakhatásért, ellátásért cserébe a prostitúciós tevékenységből származó bevételt átadja nekik, ezt jól szemléletes az elsőfokú bíróság ítéletének [44] bekezdésében idézett sértetti előadás („Belőlem éltek.”) is.

[134] Terhelt1 I. r. vádlott kiemelt szerepét, a prostitúciós tevékenység teljes kontroll alatt tartását, a sértett, valamint Terhelt2 folyamatos beszámoltatását, irányítását, az árak és szolgáltatások meghatározását, a pénz elosztását Terhelt2 vallomásán kívül igazolták a leplezett eszköz eredményei is, az elsőfokú bíróság által is hivatkozottakon túl

[135] - Terhelt2 és Terhelt1 I. r. vádlott közötti beszélgetések közül például a számsor32, számsor33, számsor34 számú közlemény,

[136] - a országnévi kiutazás szervezésével kapcsolatban az egyeztetéseket Terhelt1 I. r. folytatta, ezt igazolta például a számsor35, számsor36, számsor37, számsor38 számú közlemény,

[137] - a országnévban folytatott prostitúciós tevékenység Terhelt1 I. r. vádlott általi folyamatos ellenőrzését alátámasztotta a tényállás szerint külföldön tartózkodásuk ideje alatt rögzített számos beszélgetés, például a számsor39, számsor40, számsor41 számú közlemény.

[138] terhelt3 III. r. vádlott magatartását a tényállás [20] bekezdése rögzíti. Terhelt2 rá nézve is terhelő vallomása alapján igazolt, hogy a szerepét időnként Terhelt3 III. r. vádlott vette át. A III. r. védő a fellebbezés indokolásában kifogásolta, hogy Terhelt2 ellentétes vallomást tett a tekintetben, hogy amennyiben ő nem volt jelen, ki kezelte a sértett telefonját, mely védői érvelés nem volt elfogadható. Ugyanis a nyomozás során (nyomozati iratok 9.4.79.) és a tárgyaláson is (elsőfokú iratok számsor42 számú jegyzőkönyv 5. és 10. oldal, számsor13 számú jegyzőkönyv 18-19. oldal) Terhelt2 mindvégig következetesen Terhelt3 III. r. vádlottat jelölte meg.

[139] Terhelt2nek a III. r. vádlottra terhelő vallomását - szemben a III. r. védő álláspontjával - nem cáfolta a rejtett figyelés eredménye. A rejtett figyelés alkalmazására a nyomozati iratok 8.2.7. és 8.2.8. szám alatti iratok alapján nem dátum17 napján került sor, hanem dátum42., dátum43 és dátum44 napján, az időpont tekintetében az elsőfokú ítélet [83] bekezdése helyesbítésre szorul. Terhelt2 a nyomozás során említette, hogy amikor összeveszett Terhelt1 I. r. vádlottal a dátum18 napján tett feljelentés okán vagy amikor Terhelt2 nem volt otthon, akkor Terhelt3 III. r. vádlott vette át a szerepét (nyomozati iratok 9.4.79.). Ezen vallomást elfogadva az elsőfokú bíróság a számsor43 szám alatti vádmódosítástól eltérően állapította meg a tényállást és nem a dátum45-i időpontot tekintette irányadónak, hanem a tényállás [20] bekezdésben Terhelt3 III. r. vádlottat érintően dátum37 és dátum38 napja közötti elkövetési időszakot állapított meg, mely nem iratellenes, hiszen a leplezett eszköz eredménye is alátámasztotta ezt. Ezen irányadó tényállást tekintve a rejtett figyelés során rögzítettek nemhogy cáfolták, épp ellenkezően, alátámasztották Terhelt2 előadását a sértett és a szolgáltatását igénybe vevők közötti találkozási hely, a kísérés és a pénzátadás tekintetében is, mivel a rejtett figyelés időpontjaiban az elfogadott vallomása szerint is lehetett ő a sértettel, ahogy az a felvételeken is látható.

[140] Terhelt2 vallomásán túl a leplezett eszköz eredménye alapján is egyértelműen igazolt, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tudott arról, hogy sértett1 sértett mit dolgozik, alkalmanként átvette Terhelt2 feladatait és a prostitúcióból származó pénzből is részesült, így ezen ismeretek birtokában számára is egyértelmű volt, hogy a hozzájuk költöztetett, számukra teljesen idegen, nem családtag sértett prostitúciós tevékenységének folytatásából volt a család megélhetését biztosító pénzösszeg. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által hivatkozott közleményeken túl kiemeli a nyomozati iratok 8.2.1. és 8.2.11. alatti feljegyzésekben a Terhelt3 III. r. vádlotthoz köthető telefonszám10 hívószámú telefonnal folytatott beszélgetésekből az alábbi közleményeket, melyek alapján igazolt, hogy

[141] - Terhelt1 I. r. vádlott folyamatosan tájékoztatta Terhelt3 III. r. vádlottat a országnévi prostitúciós tevékenység szervezéséről (például számsor26, számsor44 számú közlemények),

[142] - Terhelt1 I. r. vádlott beszélt Terhelt3 III. r. vádlottal arról, hogy sértett1 sértett pontosan hol van a kuncsafttal, mikor találkozik vele, mikor végez, a beszélgetések tartalma egyértelműen alátámasztotta, hogy prostitúciós tevékenységet végez a sértett, mely a III. r. vádlott előtt is ismert volt (például számsor45, számsor46, számsor47, számsor48, számsor24, számsor49 számú közlemények),

[143] - Terhelt3 III. r. vádlott időnként kísérté sértett1 sértettet a prostitúciós tevékenység végzésekor (például számsor46, számsor50, számsor51, számsor52, számsor53 számú közlemények),

[144] - Terhelt1 I. r. vádlott a sértett által a prostitúcióból keresett pénzről egyeztetett Terhelt3 III. r. vádlottal, hogy mennyi volt az aznapi bevétel, kivel küldi a pénzt, azt mire költsék stb. (például számsor46, számsor27, számsor50, számsor54, számsor28 számú közlemények).

[145] A fentiekén túl a másodfokú bíróság utal a számsor29 számú közleményre, melyben Terhelt3 III. r. vádlott beszélt a sértettel arról, hogy merre van és hogy a kuncsaft nemet mondott, mert nagyon ki van festve, mely egyértelműen igazolja szintén, hogy tisztában volt a sértett prostitúciós tevékenységével és kísérté is őt, valamint a számsor30 számú közleményre, amelynek tartalma arról szól, hogy az aktus elmaradt, mert a sértett nem volt szimpatikus a kuncsaftnak, de valamennyi pénz kapott és amely beszélgetésnél a háttérben hallható Terhelt3 III. r. vádlott hangja, tehát nyilvánvaló, hogy ismerte a beszélgetés tartalmát, mely szintén egyértelműen alátámasztotta, hogy tudott arról, hogy a sértett miből keresi a pénzt.

[146] Terhelt2 vallomása, az azt alátámasztó leplezett eszköz eredménye (különösen az elsőfokú bíróság által is idézett számsor55, számsor56, számsor57, számsor58 számú közlemények) és az elsőfokú ítélet [75]-[77] bekezdésben ismertetett jogerős ítéleti tényállás alapján kétséget kizáró módon igazolt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott erőszakot és fenyegetést is alkalmazott a sértettel szemben a prostitúciós tevékenység végzése érdekében. Ellenben a másodfokú bíróság osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat a körben, hogy ezen bizonyítékok alapján az nem nyert alátámasztást, hogy minderről Terhelt3 III. r. vádlottnak is tudomása lett volna, hiszen a rendelkezésre álló bizonyítékokban nincs adat arra nézve, hogy jelen volt ezeknél a cselekményeknél, hallotta ezeket a beszélgetéseket vagy erről beszámoltak neki utólag. Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a [21] bekezdésben kiegészítette azzal, hogy nem bizonyított, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy Terhelt1 I. r. vádlott több alkalommal megfenyegette sértett1 sértettet a prostitúciós tevékenység végzése során, illetve többször emiatt bántalmazta őt fizikailag.

[147] A tényállás [29] bekezdésének mellőzését az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a [10] és [20] bekezdésben helyesen rögzítette az általa elfogadott tanúvallomások és az adóhatósági iratok alapján, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a sértett1 sértett által megkeresett és részükre átadott pénzt a családjuk megélhetésére fordították. Az indokolás [125]-[128] bekezdésben és [131]-[134] bekezdésben az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy miért jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak a legális keresetere vonatkozó védekezése elvethető volt, illetve, hogy Terhelt3 III. r. vádlott esetében a közmunkából és családi pótlékból származó jövedelme nyilvánvalóan nem volt elegendő a megélhetésükre, valamint a szemle útján feltárt életkörülményeik biztosítására. sértett1 sértett által megkeresett, részükre átadott pénznek a család megélhetésére fordítása azonban nem tekinthető a műszaki cikkek vásárlásának, mivel az nem igazolt egyértelműen, hogy ezeket a lefoglalt tárgyakat a sértett prostitúcióból származó bevételeiből vásárolták. Ezért a másodfokú bíróság mellőzte a tényállás [29] bekezdését. Ellenben az bizonyos, hogy a lefoglalt vagyontárgyak a vádlottak igazolható jövedelmi viszonyaikhoz, személyi körülményeikhez képest különösen aránytalanok, mely a vagyonekbevezést megalapozta.

[148] A tényállás II. pontja vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem fogadta el Terhelt1 I. r. vádlott védekezését, mely arra irányult, hogy a kiállított munkáltatói igazolások tartalma valós, ugyanis cím42iában végeztek raktári munkát és vasgyűjtést, ennek részletes indokát adta az indokolás [129], [163] és [169] bekezdésében.

[149] Az elsőfokú bíróság által a bizonyíték értékelésekor Terhelt4 nyomozás során tanúként tett, majd gyanúsítottként is fenntartott vallomását (nyomozati iratok 8.3.12., 9.4.87.) fogadta el, melynek tartalma cáfolta Terhelt1 I. r. vádlott előadását, ugyanis e nyilatkozat szerint a gazdasági társaság az ő nevében volt, de a munkáltatói igazolások kiállítására Terhelt1 kérésére került sor abból a célból, hogy a határon át tudjanak lépni. Ezt alátámasztotta

[150] - Terhelt2 vallomása, aki sosem számolt be olyanról, hogy cím42iában e cég alkalmazásában raktári munkát vagy vasgyűjtést végeztek volna, illetve kérdésre határozottan állította, hogy a munkáltatói igazolások csak a határátlépéshez és a cím42ián átutazáshoz kellettek (nyomozati iratok 9.4.80., elsőfokú iratok számsor13 számú jegyzőkönyv 11. oldal),

[151] - a leplezett eszköz eredményeként dátum36 és dátum46 napja közötti beszélgetések tartalma, mely egyértelműen a prostitúciós tevékenységet igazolta, azzal volt összefüggésben (nyomozati iratok 8.2.1. szám alatt 7. oldal, 8.2.2. szám alatt 13-16. oldal),

[152] - az EUROPOL bűnügyi információk, mely szerint a vállalkozásnak nincs munkavállalója, a cím42 társadalombiztosítási iroda munkavállalóhoz kapcsolódó befizetést nem mutatott ki (nyomozati iratok 8.2.75.).

[153] Mindezek alapján - mivel e személyek sohasem álltak munkavégzésre irányuló jogviszonyban a helységnev3 székhelyű céggel - a másodfokú bíróság a tényállás [30] bekezdését kiegészítette azzal, hogy Terhelt4 által Terhelt1, Terhelt2, sértett1 és egyéb5 nevére kiállított munkáltatói igazolások valótlan tartalmúak voltak.

[154] A tényállás I/B. és II/A. pontjához kapcsolódóan a másodfokú bíróság a nyomozati iratok 8.2.88. és 8.2.76. alatti rendőri jelentések alapján az elsőfokú bíróság ítéletének

[155] - [25] bekezdésében feltüntette, hogy a személygépkocsiban tartózkodott egyéb⁵ is, hiszen a határátlépéskor történő igazoltatás során a rendőri jelentések őt is megemlítették,

[156] - [30] bekezdésben rögzítette, hogy a határátlépés helye helységnév²nál történt, ez az elkövetési hely,

[157] – [30] bekezdés tényállását pontosította akként, hogy dátum³⁶ és dátum¹⁵ napján a határátlépéskor a négy személy munkáltató igazolását nem Terhelt¹ I. r. vádlott adta át ellenőrzésre, hanem az igazoltatott személyek külön-külön adták át a nevükre szóló munkáltatói igazolásokat.

[158] A tényállás II/B. pontjában a vád keretein belül maradva, a [31] bekezdést a nyomozati iratok 8.2.80. alatti, dátum¹⁶ napján történt igazoltatásról készült rendőri jelentés alapján – mely egyértelműen rögzítette, hogy Terhelt¹ és Terhelt² a karanténellenőrzés során a munkáltató igazolásukat átadták ellenőrzésre - pontosította akként, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott a saját nevére szóló, valótlan tartalmú munkáltatói igazolását adta át igazolás céljából az intézkedő rendőrnek.

[159] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megfelelt az általa elfogadott bizonyítékok tartalmának.

[160] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt¹ I. r. és Terhelt³ III. r. vádlottak bűnösségére.

[161] Az elsőfokú bíróság az indokolás [181] bekezdésében helytállóan határozta meg az elkövetési időt. A 2020. július 1. napjától, így az elkövetéskor is hatályos Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pont szerint, aki mást rendszeres előny szerzése céljából munkavégzésre, munka jellegű tevékenység végzésére, egyéb szolgáltatásra, vagy jogellenes cselekmény folytatására megtervezéssel, a sértett nevelésével, felügyeletével, gondozásával, gyógykezelésével kapcsolatos, illetve a sértettel kapcsolatban fennálló egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyával visszaélve, vagy a sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rábír, vagy erőszakkal vagy fenyegetéssel kényszerít, két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 192. § (4) bekezdés értelmében, aki a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményt szexuális cselekmény végzése vagy emberi test tiltott felhasználása érdekében követi el, büntett miatt öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[162] Az emberkereskedelem és kényszermunka védett jogi tárgya az Alaptörvény II. cikkben megfogalmazott emberi méltósághoz való jogból – az emberi méltóság sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg – eredő önrendelkezési jog azon eleme, hogy az ember a maga személyében ember marad, és nem válhat eszközzé vagy tárggyá. Az

Alaptörvény III. cikk kimondja azt is, hogy senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani, illetve azt is, hogy tilos az emberkereskedelem.

[163] Az irányadó tényállás alapján azt kell megvizsgálni, hogy a sértett önrendelkezési joga csorbult-e a vádlottak magatartásának eredményeként.

[164] A tényállásban a „rendszeres előny szerzésére törekvés” célzatként meghatározása a korábbi szabályozásban szereplő kizsákmányolási célzatot váltotta fel.

[165] A kizsákmányolás pontos definícióját az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2011/36/EU irányelv) és egyéb, az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére vonatkozó nemzetközi dokumentumok (például a 2006. évi CII. törvény az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve kihirdetéséről, 2013. évi CVIII. törvény az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló Egyezményének kihirdetéséről) nem adják meg.

[166] A 2011/36/EU irányelv 2. cikk (3) bekezdés kimondja, hogy a kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit, a kényszerszolgálatot vagy - szolgáltatásokat - a koldulást, a rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot és a szolgaságot is ideértve -, a bűncselekményhez kapcsolódó kizsákmányolást és a szervek kivételét.

[167] Jelen ügyben az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat a sértett által végzett prostitúciós tevékenységből nem alkalmi előny megszerzése motiválta, hanem huzamosabb időn keresztül, rendszeres bevétel megszerzése és elvétele, így a célzat bizonyított.

[168] Az elsőfokú bíróság az I. r. és III. r. vádlottak cselekményét a Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontjába ütközőnek minősítette, melynek eszközcselekménye a rábírás, illetve a kényszerítés.

[169] Jelen ügyben a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont szerinti rábírás elkövetési magatartás kapcsán a kiszolgáltatott helyzet kihasználása elkövetési mód megállapítására került sor. A kiszolgáltatott helyzettel visszaélést a 2011/36/EU irányelv 2. cikk (2) bekezdés akként definiálja, hogy a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

[170] A kiszolgáltatott helyzet helyes értelmezéséhez a törvényjavaslat miniszteri indokolása ad támpontot: „A kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet

előidézheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet (például hajléktalanság, kilátástalan anyagi helyzet) fenntartásával, vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg.”

[171] Kiszolgáltatott helyzetben tehát az van, akinek ténylegesen nincs elfogadható választási lehetősége az elkövető által célzott tevékenység végzése kapcsán, az elkövető pedig ennek kihasználásával törekszik előnyszerzésre. A kiszolgáltatott helyzet megállapítható akkor is, ha azt az elkövető idézte elő, vagy tőle függetlenül alakult ki, a kiszolgáltatott helyzet kapcsán tehát annak oka és felróhatósága közömbös.

[172] A kiszolgáltatott helyzet fennállására - jellemzően külső szemlélő számára is észlelhető - körülmények is utal(hat)nak. Ezek azonosítása, majd e körülményekből és az eljárás egyéb adataiból a jogkövetkeztetések levonása a jogalkalmazók, végeredményben a bíróság feladata. A konkrét tényállás alapján kell eldönteni, hogy a kiszolgáltatott helyzet megállapítására sor kerülhet-e.

[173] A szexuálisan kizsákmányolt, az emberkereskedelem és kényszermunka büntette esetében az áldozattá váló sérülékeny csoportba tartoznak a hiányos családi háttérű nők, különösen akkor, ha mentálisan sérültek, vagy érdekeiket érvényesíteni nem, vagy korlátozottan képesek, amely jelen ügyben is jól megfigyelhető. Az áldozattá válás oka a kilátástalan élethelyzet, a jövőkép és a biztos, támogató családi háttér hiánya, ösztönző tényező lehet például a jobb életszínvonal, a lakhatás biztosítása, mely szintén tetten érhető az elbírált magatartás kapcsán is. Az irányadó tényállás is részletesen tartalmazza azokat a tényeket, amelyek alapján sértettl sértett kiszolgáltatott helyzete megállapítható, ezt az elsőfokú ítélet jogi indokolása a [187] bekezdésben is részletesen ismertette és összegezte. Kiemelendő, hogy

[174] - a sértettnek nem volt biztosított a lakhatása, az utcán élt, elvették a személyi igazolványát és a befogadásért cserébe át kellett adnia a prostitúcióból származó bevételét, mellyel egzisztenciálisan teljesen ellehetetlenítették és esélye sem volt ebből a helyzetből önerőből kitörni, hiszen egyéb jövedelme, vagyona nem volt,

[175] - a sértett mentálisan is sérült volt, mely nemcsak a más jellegű munka végzésében, hanem a saját érdekei felismerésében, érvényesítésében, az önmagáért kiállás lehetőségében is akadályozta,

[176] - támogató, biztos családi háttérrel nem rendelkezett, nem volt hova költöznie és kitől segítséget kérnie, befolyásolható, labilis személyiségjegyei miatt is a vádlottakkal egyfajta érzelmi függőségbe is került.

[177] A rábírás, mint elkövetési magatartás kapcsán a jogi indokolás [183] bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a jelen tényállásban megjelenő „rábírás” nem azonos a „felbujtással”. A Kúriának az emberkereskedelem értelmezésével kapcsolatos bírói gyakorlatot vizsgáló joggyakorlat elemző csoport által készített összefoglaló jelentésének 43. és 45. oldala tartalmazza, hogy „A rábírás a Btk. Általános Részében szerepel a felbujtás meghatározásában, mégsem

mondhatjuk azt, hogy az az emberkereskedelem kapcsán is csak ugyanazt jelentheti, és csak akkor valósul meg, ha a passzív alany döntően e ráhatás eredményeképp tanúsítja a rábíró által elérni kívánt magatartást. Nagyon gyakori ugyanis, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő passzív alanynak nincs más lehetősége, mint a kívánt tevékenység (pl. prostitúció, koldulás stb.) végzése, ezért maga is hajlandó arra, netán az emberkereskedővel való találkozása előtt is ugyanazt a tevékenységet végezte nemzetközi jogi normákból is fakadó alapvető elv, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő sértett a szabadságát, emberi méltóságát sértő cselekmény elkövetésébe érvényes beleegyezést nem adhat, ekként a rábírás – ha az a törvényben meghatározott módok valamelyikén történik – megvalósulhat a sértett ellenkezésének hiányában, akár egyetértése mellett is..... Kiszolgáltatott helyzetben lévő személy beleegyezése ugyancsak nem lehet önkéntes, ezért a döntő motívum kialakítása ebben az esetben sem lehet a rábírás értelme.”

[178] Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette Különös részi tényállásában szereplő rábírásként értékelendő az elkövető minden olyan magatartása, melynek eredményeként az elkövető a sértettet munkavégzésre, munka jellegű tevékenység végzésére, egyéb szolgáltatásra, vagy jogellenes cselekmény folytatására veszi rá, amelynek az a következménye, hogy a sértett a tevékenységet a továbbiakban az elkövető javára, az általa meghatározott feltételekkel és keretek között, az elkövető felügyelete, ellenőrzése vagy irányítása mellett végzi. A munkavégzésnek, munka jellegű tevékenységnek, szolgáltatásnyújtásnak, jogellenes cselekményeknek többszöri, rendszeres magatartásoknak kell lenniük, a rábírás ezek huzamosabb végzésére irányul.

[179] A rábírás elkövetési magatartás helyes megítéléséhez szem előtt kell tartani, hogy a 2011/36/EU irányelv 2. cikk (4) bekezdés szerint az emberkereskedelem áldozatának a tervezett vagy megvalósított kizsákmányoláshoz adott beleegyezése nem vehető figyelembe, ha az (1) bekezdésben meghatározott elkövetési módok – beleértve a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén - bármelyikét alkalmazták. Ennek értelmében a kiszolgáltatott helyzetben lévő sértett a szabadságát, emberi méltóságát sértő cselekmény elkövetésébe érvényes beleegyezést nem adhat, beleegyezése az adott tevékenység végzéséhez - helyzetéből fakadóan - sosem lehet önkéntes (BH2020. 30.), ekként a rábírás – ha az a törvényben meghatározott módok valamelyikén történik – megvalósulhat a sértett ellenkezésének hiányában, akár egyetértése mellett is.

[180] A fenti szempontok alapján értékelve Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tényállásban foglalt cselekményét, megállapítható, hogy sértett1 sértett életkörülményeit mindketten felismerték, fenntartották és kihasználták. A sértett kiszolgáltatott helyzete okán megbillent viszonyrendszerben, a terhelték által meghatározott feltételek között, szoros felügyeletükkel és ellenőrzésükkel került sor a prostitúciós tevékenység vádlottak érdekében történő folytatására azért, hogy ebből ők rendszeres hasznot hajtsanak.

[181] Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva határozták meg számára a prostitúciós tevékenység folytatásának kereteit (szolgáltatás nyújtásának helyszíne, módja, ára meghatározása, bevétellel elszámolás menete), mindketten aktívan közreműködtek e tevékenységhez szükséges feltételek biztosításában (például hirdetések feladásával, telefon kezelésével, sértett kíséréssel, pénz átvételével és elosztásával) és tudomással is bírtak egymás tevékenységéről.

[182] sértett1 sértettnek ténylegesen és reálisan nem volt cselekvési szabadsága, hogy akként határozzon, hogy az I. r. és III. r. vádlottak által meghatározott keretek közötti prostitúciós tevékenységet nem folytatja, kénytelen volt alávetni magát a visszaélésnek (EBD.2019. B.7.). Ezért alaptalan volt a védelem arra történő hivatkozása, hogy a sértett önként, szabad akaratából végezte ezt a tevékenységet és a vádlottakat ezért felelősség nem terheli. Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak magatartása kimeríti a rábírás elkövetési magatartását és a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerinti emberkereskedelem és kényszermunka büntetésebe illeszkedik, a társtettesi elkövetői alakzat meghatározása is törvényes.

[183] A Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontba illő másik elkövetési magatartáshoz, a kényszerítéshez - mely olyan külső ráhatás a passzív alanyra, amely őt a cselekvési szabadságától megfosztja, vagy abban korlátozza azáltal, hogy az elkövető akaratának megfelelő magatartás tanúsítását éri el - kapcsolódó erőszak és fenyegetés elkövetési módokat megalapozó tényeket Terhelt1 I. r. vádlottat érintően az ítélet tényállása a [21] bekezdésben tartalmazza, az erőszak kapcsán az elsőfokú bíróság a jogi indokolásban helyesen hívta fel a Btk. 459. §(1) bekezdés 4. pontját, azonban a fenyegetés kapcsán a jogszabályi alap helyesbítésre szorul a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjára. Terhelt1 I. r. vádlott esetében a magatartásnak e fordulat szerint is minősítésére helyesen került sor. Ellenben a módosított tényállásra figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítéséből a Btk. 192. § (2) bekezdés b) pontjára utalást mellőzte.

[184] Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette minősítését érintően a másodfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával annyiban nem értett, hogy a magatartást nem értékelte folytatólagosan elkövetettnek. A vádlottak terhén megállapított, ugyanazon sértett sérelmére megvalósított cselekmények között szoros tárgyi és személyi összefüggés, tér- és időbeli kapcsolat van, jellemzőjük a kizsákmányolási szándék, a folyamatosság, ismétlődés, ekként természetes egységet képeznek.

[185] A Btk. 345. § szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségét az követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ fel. A bűncselekmény elkövetési magatartása a hamis magánokirat felhasználása, mely a magánokirat bizonyító erejének aktív cselekvéssel való érvényesítése, a hamis magánokirat bizonyításra való alkalmazása, joghatás kiváltására (jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására), illetve előidézésére történő használata, például az átadása, bemutatása, amelynek folytán a magánokirat az elkövetői körön kívül álló más személy(ek)hez kerül (BH2012. 4., BJD 7386.).

[186] A hamis magánokirat felhasználása vétsége rendbeliségét nem a felhasznált okiratok száma, hanem azoknak a jogviszonyoknak a száma határozza meg, amelyekben a felhasználásra sor került. A bírói gyakorlatot orientáló 36/2007. BK vélemény szerint

[187] - a hamis magánokirat felhasználása esetében a folytatólagosság megítélése során elengedhetetlen annak vizsgálata, hogy a hamis stb. magánokiratot milyen jogok és/vagy kötelezettségek, azaz milyen jogviszonnyal kapcsolatos jogok és kötelezettségek bizonyításra használták fel többször; tehát a megsértett jogviszony mibenlétének a tisztázása,

[188] - ha a megsértett jogviszony, illetőleg az abban megtestesülő érdek ugyanazon elkövető több hamis magánokirat felhasználásával elkövetett cselekményénél azonos, akkor az azonos sértett sérelmére elkövetést, mint a folytatólagosság egyik feltételét meg lehet állapítani,

[189] - a hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak.

[190] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlott két külön jogviszonyban adta át a saját munkáltatói igazolását: a II/A. tényállásban a határátlépés során, míg a II/B. tényállás kapcsán a karantén szabályainak ellenőrzése során. A valótlan tartalmú magánokiratot a II/A. tényállás esetében ugyanazon jogviszonnyal kapcsolatos jogok és kötelezettségek bizonyítására használta fel, két hét időtartam alatt két alkalommal mutatta azt be a határellenőrzéskor, mely magtartás a Btk. 6. § (2) bekezdés szerinti folytatólagosság valamennyi törvényi feltételének - ugyanolyan bűncselekmény, egységes elhatározás, azonos sértett sérelmére, rövid időközönkénti többszöri elkövetés - megfelel.

[191] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában helyesen hívta fel a figyelmet arra, hogy a tényállás helyesbítése okán eltérő, immáron önálló jogi értékelése szükséges Terhelt1 I. r. vádlottnak a II/A. tényállásban foglalt azon magatartásának, miszerint annak tudatában intézkedett az igazolások beszerzése érdekében, hogy Terhelt2, sértett1 és egyéb5 sem volt munkavállalója Terhelt4 vállalkozásának és a munkáltatói igazolásokra esetükben is kizárólag azért van szükség, hogy a országnévba történő kiutazáskor, majd a hazautazáskor a határon ki- és be tudjanak lépni és ezeket a valótlan tartalmú okiratokat e célból tudják használni. Mivel dátum36 és dátum46 napján négy-négy személy lépte át a határt és mutatta be az I. r. vádlott által beszerzett okiratokat, ezzel kapcsolatban négy önálló jogviszony keletkezett a határátlépés során végrehajtott ellenőrzéskor a hatóság és az ellenőrzött személyek között. Terhelt1 I. r. vádlott a sajátján kívüli további három, valótlan tartalmú okirat elkészíttetésével biztosította a határátlépéssel kapcsolatos további három külön jogviszonyban azok felhasználásának előfeltételét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottnak a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségeként (II/A. tényállás) értékelt cselekményét 4 rb. folytatólagosan, 3 esetben bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette.

[192] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben Btk. 79. §-ban meghatározott kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[193] A joghátrány megválasztása körében értékelendő körülményeket a másodfokú bíróság akként pontosítja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelendő, hogy az elkövetéskor büntetlen előéletű volt (56/2007 BK vélemény II/1. pont), illetve a cselekmények részbeni bűnsegédi elkövetése (56/2007 BK vélemény III/5. pont) és a vádlott megromlott egészségi állapota (56/2007 BK vélemény II/12. pont), ellenben súlyosító körülmény a részbeni folytatólagos elkövetés (56/2007 BK vélemény III/6. pont). Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények köréből a tanulmányokat folytató nagykorú gyermek tartásának feltüntetése mellőzendő. Egyebekben a törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket hiánytalanul tárta fel.

[194] A védelem hivatkozásával szemben a törvényszék helyesen járt el, amikor az I. r. és III. r. vádlottak terhén értékelte az emberkereskedelem elszaporodottságát. Az 56/2007 BK vélemény III/11. pont szerint erre akkor kerülhet sor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. A szegény körülmények között élő, alacsony iskolázottságú, kilátástalan élethelyzetű nők esetében az emberkereskedelem áldozatává válásuk köztudomású, különösen a hatóság⁷ illetékességi területén tapasztalható a hasonló jellegű cselekmények nagy száma, e tekintetben figyelembe kell venni azt is, hogy a statisztikai adatokban megjelenő sértettséghez képest a látencia rendkívül magas, a valós áldozatszám lényegesen magasabb lehet a hivatalos statisztikai adatokban megmutatkozátnál.

[195] A törvényszék helyesen értékelte Terhelt1 I. r. vádlottnál a büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetést súlyosító körülményként. Az 56/2007. számú BK vélemény II/2. pontjában foglaltak alapján ez a terhére akkor értékelhető, ha az elkövető az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követi el a bűncselekményt, és ebből az előző eljárás eredményétől függetlenül a személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni. Ha a terhelt az újabb bűncselekmény elkövetésekor bizonyosan tudatában volt az ellene folyó eljárások tényének, igazoltan erről tudva követi el a bűncselekményt - melyre akkor vonható következtetés, ha a megalapozott gyanú közlésére vele szemben már sor került és ezen időpont utáni az újabb bűncselekmény elkövetése -, súlyosító körülményként értékelhető, hogy annak ellenére követ el újabb bűncselekményt, hogy tudatában van annak, hogy vele szemben más ügyben már büntető eljárás folyik (FBK1994. 32.). Az elsőfokú bíróság ítélete [8] bekezdésének kiegészítése folytán megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a helységnévlí Járásbíróság számsor20 számú és a hatóság⁷ mint másodfokú bíróság számsor59 számú határozatával elbírált bűncselekmények esetében a megalapozott gyanút dátum18 napján közölték vele, mely adatok alapján bizonyos, hogy a jelen ügy tárgyát képező magatartások elkövetésekor – mely dátum28 napjáig tartott - tudott a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásról, ezért a büntetőeljárás hatálya alatti újabb bűnelkövetés a terhén értékelendő.

[196] Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak által megvalósított emberkereskedelem büntette absztrakt tárgyi súlya rendkívül jelentős, melyet a jogalkotó is kifejezésre juttatott azzal, hogy elkövetőjét a törvény öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti.

[197] A társadalom hatékonyabb védelmének szempontjait előtérbe helyezve, az ilyen jellegű, a másik ember méltóságát semmibe vevő bűncselekmény elkövetőivel szemben megfelelő szigorral történő fellépés szükséges annak elérése érdekében, hogy az

emberkereskedelem nagy kockázatú és alacsony haszonnal járó tevékenységgé váljon. A mások kiszolgáltatott vagy hátrányos helyzetét kihasználó elkövetők esetében a megfelelő tartamú szabadságvesztés büntetéssel kell a bíróságnak azt az egyértelmű üzenetet megfogalmaznia, hogy az ilyen magatartás milyen jogkövetkezményeket von maga után. A társadalom minden tagjában és magában az elkövetőkben is a jogkövető magatartás folytatása érvényre juttatása érdekében, az I. r. és III. r. vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés kiszabása indokolt.

[198] A jelen ügyben elbírált emberkereskedelem konkrét társadalomra veszélyessége is kimagasló, bár a vádirat dátum³⁷ és dátum³⁸ közötti időszakot öleli fel, az irányadó tényállás is tartalmazza, hogy a sértettet már dátum⁴⁷ évben is igazoltatták országnévben egy bordélyházban az I. r. vádlott és Terhelt² társaságában.

[199] A büntetés kiszabásakor az egyes vádlottaknak a bűncselekményben betöltött szerepét értékelve a belső arányosság követelményének az felel meg, ha a meghatározó, hangsúlyos szerepet betöltő Terhelt¹ I. r. vádlott büntetése meghaladja Terhelt³ III. r. vádlott büntetését, mely ezáltal jól tükrözi a kezdeményező szerepet betöltő I. r. vádlott magatartásához képest a III. r. vádlott cselekményének kisebb súlyát.

[200] A vádlottak alanyi társadalomra veszélyességét vizsgálva megállapítható, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt, annak tudatában követte el a jelen ügyben elbírált cselekményét, az elkövetést követően többször is elítélték, jelenleg más bíróság előtt hasonló jellegű emberkereskedelem miatt folyik ellene büntetőeljárás. Mindezen körülményekből Terhelt¹ I. r. vádlott személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni. A másodfokú bíróság ezeket hangsúlyosan értékelve az I. r. vádlott cselekményben betöltött aktív, meghatározó szerepével, a kiszabott fő- és mellékbüntetést enyhének ítélte meg, ezért Terhelt¹ I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát 7–7 évre súlyosította.

[201] Ezzel szemben Terhelt³ III. r. vádlott az elkövetéskor és azóta is büntetlen előéletű, más eljárás sem indult ellene, a törvénnyel ezidáig összetűzésbe nem került, melyeket együttesen értékelve a büntetéskiszabási körülményekkel, a cselekményben betöltött kisebb súlyú szerepével és a terhén megállapított magatartás másodfokú bíróság általi enyhébb minősítésével is, az ítéltábla a belső arányosság érvényre juttatása érdekében a III. r. vádlott esetében osztotta a törvényszék álláspontját, hogy a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazására van lehetőség. A törvényszék által kiszabott büntetés neme és mértéke szükséges, de elegendő is a büntetési célok elérésére, sem az annak súlyosítását célzó ügyészi fellebbezéssel, sem az enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslattal nem értett egyet. A szabadságvesztés tartamának olyan mértékű felemelésére vagy csökkentésére, mely az ítélet megváltoztatását indokolta volna, a másodfokú bíróság indokot nem látott, figyelemmel a Be. 605. § (2) bekezdésben megfogalmazott azon rendelkezésre is, hogy a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.

[202] Az elsőfokú bíróság törvényesen határozta meg a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pont alapján fegyházban és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pont alapján.

[203] A vagyoneklobzásra vonatkozó releváns jogszabályi rendelkezések:

[204] - vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont],

[205] - vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett [Btk. 74. § (1) bekezdés d) pont],

[206] - az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet az emberkereskedelem és kényszermunka [192. § (1)–(7) bekezdés] elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan [Btk. 74/A. § (2) bekezdés c) pont],

[207] - nem rendelhető el vagyoneklobzás a Btk. 74/A. § (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik [Btk. 74/A. § (3) bekezdés],

[208] - a vagyoneklobzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyoneklobzás alá eső vagyon már nem lelhető fel [Btk. 75. § (1) bekezdés a) pont].

[209] Az elsőfokú bíróság az indokolás [208]-[209] bekezdésében követhetően és számítási hiba nélkül adott számot arról, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben 1.068.000 forint összegre milyen indokok alapján alkalmazott vagyoneklobzást. Az ott kifejtetteket a másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta, az megfelel mind a jogszabályi rendelkezéseknek, mind a bírósági gyakorlatnak. Mivel a vagyoneklobzás alá eső vagyon már nincs meg, a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pont alapján a pénzösszegben kifejezve elrendelt intézkedés helytálló (BH2009. 133.).

[210] A törvényszék ítélete indokolásának [211]-[212] bekezdésében foglaltak a tényállás [29] bekezdésének mellőzésére figyelemmel annyiban pontosítandók, hogy a műszaki cikkek a Btk. 74/A. § (2) bekezdés c) pont szerinti kiterjesztett vagyoneklobzás alkalmazható. E vagyontárgyakra a Btk. 74/A. § (3) bekezdés alapján ellenbizonyításnak van helye, azonban az eljárás során nem nyert igazolást azok legális eredete, mivel a tényállás [10], [12] és [14] bekezdésben és az indokolás [125]-[128] és [131]-[134] bekezdésben kifejtettek szerint Terhelt1 I. r. vádlott bejelentett jövedelmének hiánya ilyen vagyontárgyak megvételét nem tette lehetővé, valamint ezek megvásárlásához elegendő, igazolt jövedelemmel élettársa, Terhelt3 III. r. vádlott sem rendelkezett, figyelemmel arra, hogy megélhetésüket is fedezni kellett. A vételár legális forrása nem igazolt, így az sem, hogy e tárgyak nem bűncselekményből származnak, emellett ezek a vagyontárgyak az igazolható jövedelmi viszonyaikhoz, személyi körülményeikhez képest különösen aránytalanok.

[211] Az elsőfokú bíróság ítéletének az elkobzásra, a bűnügyi költség viselésére és a bűnjelekre vonatkozó rendelkezései helytállóak, a másodfokú bíróság csupán a nyomozati iratok 8.5.3., 8.5.6. és 8.5.7. szám alatti bűnjeljegyzékek alapján pontosította a vizeletminták bevételezésének adatait.

[212] Terhelt1 I. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő feltüntetésére vonatkozó adatok helyesbítését az indokolta, hogy

[213] - az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy az I. r. vádlott letartóztatásának dátum48 napján történt megszüntetése (elsőfokú iratok számsor60 számú végzés) után a terhelt nem került szabadlábra, ugyanis a büntetés-végrehajtási intézet tájékoztatása szerint (elsőfokú iratok számsor61 szám) vele szemben dátum49 napjától dátum50 napjáig a helységnévlí Járásbíróság dátum30 napján kelt számsor20 számú ítéletével, mely a hatóság7 mint másodfokú bíróság számsor59 számú határozatával dátum31 napján emelkedett jogerőre, kiszabott 35 nap elzárást vették fogamatba,

[214] - az első- és másodfokú bíróság több alkalommal is döntött a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak megváltoztatásáról, a Be. 460. § (3) bekezdés értelmében a nem ügydöntő végzést a véglegessé válására tekintet nélkül kell teljesíteni, illetve végrehajtani, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik, vagy a nem ügydöntő végzés elleni fellebbezés halasztó hatályát e törvény kimondja. Tekintettel arra, hogy a vádemelést követően a kényszerintézkedés tárgyában hozott határozat esetében a törvény nem rendelkezik a fellebbezés halasztó hatályáról, az elsőfokú bíróság által számsor62 és számsor63 számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság számsor64 számú határozatok alapján helyesbítette az ingatlan és közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időtartamokat.

[215] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott esetében helyesen rendelkezett az őrizetben és letartóztatásban töltött idő beszámításáról, a másodfokú bíróság az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet esetében a beszámításra vonatkozó adatokat – a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont szerinti 5 nap változatlanul hagyása mellett - csak a releváns és figyelembe vehető időtartamokkal pontosította.

[216] A másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak személyazonosító igazolványának számát helyesbítette és mellőzte az I. r. vádlott tényleges tartózkodási helyének feltüntetését.

[217] Tekintettel arra, hogy az eljáró bíró személyében történő változásra tekintettel a törvényszék a Be. 518. § (3) bekezdés alapján a korábbi jegyzőkönyvek ismertetésével megismételte a tárgyalást, az ítélet bevezető részéből mellőzendő volt a dátum7 napján és dátum8 napján tartott tárgyalási napok feltüntetése. Ezen túl – nyilvánvaló elírás miatt – további két tárgyalási nap időpontját volt indokolt helyesbíteni az ítélet bevezető részében a Be. 561. § (1) bekezdés alapján.

[218] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[219] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2026. április 15.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A hatóság7 2025. április 9. napján kihirdetett 19.B.135/2022/220. számú ítélete Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.337/2025/13. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2026. április 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. április 15.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke